Serie nouă
august 2014
8
(CLVII)
36 pagini
10 lei

Actualitatea Muzicală

Am
REVISTĂ LUNARĂ A UNIUNII COMPOZITORILOR ŞI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA

Din sumar:

Muzică românească - Ars Ventus
Master Class - Mariana Nicolesco
Festivalul "Vara Magică"
Top estival la Focşani
Mamaia copiilor 2014
"Orfeul de aur" pentru Opera Comică

În imagine: Laura Stoian, premiul UCMR la Brăila
foto: marcfaur.com

Postmodernismul. Addenda

Liviu DĂNCEANU

Ştiţi cine e mama reinventării în ţara entertainmentului? Fără îndoială, Madona – emblema postmodernă supremă, cea care a fabricat necontenit imagini, chipuri şi, de ce nu, măşti cu nemiluita: sora bună a cameleonului, graţie căreia avea libertatea absolută de a-şi confecţiona personajul şi de a-l schimba după propriul nărav, pentru că publicul nu deţinea imagini sau informaţii anterioare despre ea, după care să se poată orienta. Prestaţia cameleonică a Madonei este o reflecţie asupra felului în care mass-media şi celebrităţile fabrică şi manipulează o reprezentare publică ce nu se fundamentează nicidecum pe adevăratul caracter al protagonistului în chestiune, ci pe ceea ce doreşte piaţa să fie acesta. Postmodernismul însuşi e cameleonic, fluctuant, capricios. Face totul ca să construiască idiomuri aluzive, cât mai subtile şi mai sugestiv-întâmplătoare, evitând pe cât posibil capcana modernistă de a fi clară şi explicită. Compozitorul postmodern vrea să atragă exclusiv atenţia, fără ca personalitatea sa să-l mai distragă pe ascultător: dacă persoana auctorială reală e absentă, ea poate interpreta orice rol îşi doreşte. Fie el palpabil sau fictiv. O perspectivă mai amplă cu privire la natura muzicii contemporane, în care un flux constant de produse sonore falsificate menite să manevreze consumatorul a creat o societate incapabilă să realizeze diferenţa între realitate şi ficţiune, adevăr şi minciună, autentic şi fals, ne determină să observăm că din varii fragmente culturale postmoderniştii au întemeiat un nou limbaj înţesat de referinţe la istoria muzicii şi aluzii la fenomenul pop. Este o societate axată eminamente pe rapt, care fură, ca o coţofană, hrană din depozitul altor păsări şi se joacă de-a identitatea, depunându-şi ouăle, precum cucul, în cuiburi străine. Dacă Jean-François Lyotard a descris postmodernismul ca fiind „ne-ncrederea în marile naraţiuni", Will Gompertz consideră că acesta poate fi descoperit în „fragmente din ceea ce se întâmplase înainte: o colecţie cu hiturile mişcărilor şi ideilor anterioare". Căutarea constantă de către modernişti a unor soluţii componistice atotcuprinzătoare este apreciată de postmodernişti, dacă nu prostească, cel puţin naivă şi iluzorie. Însuşi comunismul şi capitalismul sunt, în opinia postmodernilor, sortite eşecului la fel ca toate celelalte mari idei moderniste ale secolului 20. În schimb, referinţele mărunte, cioburile stilistice, mate ori strălucitoare, mesajele, chiar subliminale, fermecate sau dezvrăjire te pot recompensa dacă ai oarecare cunoştinţe de rebusist care dezleagă şarade criptice, înţelegerea survenind doar din aşezarea corectă a pieselor de puzzle. Pentru a face asta e musai nevoie de un proces de deconstrucţie, pe măsură ce descoperi elementele pe care compozitorul le-a preluat din diverse surse, ce te ajută să înţelegi sensul unui opus. Ar putea fi acesta un semn că muzica postmodernă poate ascunde mai mult decât pare la prima vedere. În orice caz ea preferă să aclimatizeze cu predilecţie reguli specifice altor limbaje artistice precum cel cinematografic, plastic, literar, arhitectural etc., astfel încât aceste împrumuturi alogene, constituite din fracţiuni preluate şi copiate (imitate) de altundeva, să semene cu un colaj de standarde şi influenţe. Postmoderniştii sunt maeştrii ai experimentării ludice. Există o anume ireverenţă dibace şi un oarecare cinism detaşat care îi face să nu mai creadă în nimeni şi nimic, proiectându-i în lumea reclamei şi a comerţului, către care privesc ironic. Ei pun aproape totul

la îndoială, spre deosebire de modernişti care erau precumpănitor serioşi şi aventuroşi, crezând mai ales în viitor. Modernismul muzical respingea cu osârdie tradiţia. Postmodernismul nu are tiv, nici margini drepte. Modernismul era liniar şi sistematic. Postmodernismul e ubicuu, e peste tot. Modernismul a realizat lucrări menite să provoace şi să şocheze. Postmodernismul are lipit pe el o etichetă mai degrabă academică, relevând o estetică relaţională şi o doctrină care susţine că a face muzică azi înseamnă a crea o arenă de schimb între un artist şi o comunitate de vizitatori în care aceştia împărtăşesc idei şi experienţe. Conform argumentului esteticii relaţionale, exprimat printre alţii, de Carsten Höller, produsul sonor este o reacţie la natura din ce în ce mai antisocială a existenţei noastre urbane, unde automatizarea şi tehnologia au eliminat „întâlnirile întâmplătoare" din viaţa noastră de zi cu zi. Acelaşi Will Gompertz spunea că „cel mai grozav lucru la postmodernism este că poate fi aproape orice vrei tu să fie. Ceea ce este paradoxul implicit aflat în centrul acestei mişcări, care are capacitatea unică, până şi din punctul de vedere al artei moderne, de a uimi şi de a scoate din sărite. Ceea ce e tipic postmodern". Acestea fiind spuse, muzica postmodernă a reuşit să schimbe în profunzime faţa lumii contemporane. Dacă în bine sau în rău rămâne de discutat.

DIN SUMAR

Concursul "George Enescu" 2
Consemnări - Pascal Bentoiu 3
Ars Ventus 4
Duo N. Schindler-C. Roy 5
Master Class - M. Nicolesco 8-9
Balet la Sighişoara 10
Concurs de vioară - Câmpina 11
Restituiri - Constantin Bugeanu 12
Festivalul "Vara Magică" 14-15
Orchestra Română de Tineret 16
Punctul pe j... azz 18-19
Top Estival 20-22
Orfeul de aur pentru OCC 23
Mamaia Copiilor 2014 26-27
A fost odată Mamaia... 30-33

Concursul Internațional "George Enescu" Ediția XXI

Corina BURA

În luna septembrie se va desfăşura la Bucureşti unul dintre cele mai prestigioase concursuri europene de interpretare muzicală; din nou vom avea plăcerea de ne îmbogăți informația privitoare la cele mai noi tendințe lansate de vestitele şcoli superioare de muzică din întreaga lume. Vom revedea interpreți şi pedagogi faimoşi sau vom cunoaşte alții noi, vom lua act şi de viitorii mari instrumentişti ai lumii. Concurenții, indiferent de vârstă, în general sunt deja talente afirmate, trecute/ți prin focul unor competiții de mai mare anvergură; statistica arată că în spatele unui premiu „Enescu" se ascunde o mare carieră, şi nu numai. Numeroşi interpreți, astăzi de faimă mondială au trecut prin experiența acestui concurs şi au devenit ulterior prezențe constante pe scenele noastre de concert… indiscutabil, Atheneul Român exercită o atracție particulară. Anul acesta, 8 septembrie va da startul celor 4 secțiuni ale competiției : vioară, pian, violoncel şi compoziție. Organizatorii preconizaseră şi un sector destinat vocilor wagneriene, dar odată cu decalarea evenimentului acesta şi-a pierdut actualitatea. La vioară s-au înscris 68 de concurenți din 25 de țări care „gravitează" în jurul unor

actuale mari şcoli. Predomină, la fel ca la ediția trecută, elementul asiatic, înscriindu-se la start 12 candidați din Coreea de Sud, 8 din Japonia, 2 din Taiwan şi 1 din China. Deşi Rusia are concursurile ei foarte importante şi în faza actuală artiştii ei se mişcă fără restricții peste tot în lume (trebuie spus că politica culturală a Rusiei a fost dintotdeauna şi a rămas una de mare promovare a valorilor naționale cu rezultate excelente) sunt înscrişi 5 candidați la care se adaogă cei proveniți din aceeaşi sistem foarte eficient, aflați acum în Azerbaidjan, Kazahstan, Belarus, Letonia, Lituania, Ucraina şi Republica Moldova. Din Statele Unite vor veni 5 violonişti, iar Europa de vest va fi reprezentată de 6 germani, 4 francezi, 2 englezi şi un belgian. Chiar şi îndepărtatul Nord trimite 1 concurent provenit din Norvegia. Plăcuta surpriză a făcut-o țara noastră care

are 9 înscrişi: Bobeico Alexandra, Boico Olga, Dumitrescu Mircea, Forna Ioana, Gagiu Beatrice, Jipa Diana, Panfili Rusanda, Ropotan Mihai Radu, Stanciu Andrei; din spațiul mai apropiat va veni un concurent din Serbia şi unul din Grecia. Mai sunt câțiva candidați cu „dublă identitate" : Albania/SUA, România/Canada, Coreea de Sud/Germania, Taiwan/SUA, Israel/România sau nume cu rezonanțe româneşti care concurează pentru alte țări… globalizarea se face simțită în toate domeniile. Juriul va reuni nume deja cunoscute de la alte ediții: Serghei Kravcenko, Igor Petruşevski, Florin Croitoru, Mihaela Martin, Augustin Leon Lara, Mieczyslaw Szlezer, la care se adaogă Bujor Prelipcean şi Mihail Kopelman (reprezintă SUA dar este produsul şcolii ruse, fiind născut în URSS, elev al lui Yankelevici şi câştigător al unui premiu la concursul Jacques Thibaud), prezidați de Pierre Amoyal, unul dintre străluciții discipoli ai lui Jascha Heifetz. Se arată a fi un concurs deosebit de interesant, nu numai pentru profesioniştii care sesizează înfruntarea directă – mulți dintre cei din juriu venind cu propriul lot de concurenți - dar mai ales pentru cei care sunt mari iubitori ai artei interpretative şi care de-a lungul timpului şi-au format o cultură solidă, mereu actualizată prin contactul cu sălile de concert.

Consemnări

INTERNATIONAL RECORD REVIEW

Omagiind aniversarea celor 85 de ani ai compozitorului Pascal Bentoiu, casa Electrecord a lansat colecția imprimărilor live cuprinzând cele *8 Simfonii şi un Poem,* editate pe 5 CD-uri.

Pascal Bentoiu - personalitate artistică recunoscută ca fiind unul dintre autorii români cei mai ataşaţi de George Enescu, a cărei creație din ultima perioadă a dezvoltat-o în chip original, a finalizat – din schițe – Simfoniile a IV-a şi a V-a, poemul simfonic *Isis* şi Trio-ul cu pian, dând la iveală volumul *Capodopere enesciene*, punct referențial în muzicologia românească.

Romanian rarities, Pascal Bentoiu on CD, by Richard Whitehouse, reprezintă amplul comentariu publicat în revista londoneză *International Record Review* în luna mai 2014*,* o pertinentă şi profundă analiză a unor lucrări de patrimoniu muzical românesc, ce îşi merită promovarea intensă în spațiul cultural internațional. In acest sens sunt detaliate cu acuratețea necesară identificării surselor informaționale şi aprecierilor exprimate, date privitoare la interpreți, prime audiții, adresa electronică de procurare a CD-urilor, etc.

Simfoniile lui Bentoiu – alcătuiesc un corp substanțial şi coerent – foarte prețuite între ciclurile postbelice editate de Electrecord ... Primele cinci sunt piese nominal abstracte a căror individualitate şi contraste expresive precise sunt îmbogățite de cunoaşterea profundă a resurselor orchestrei moderne, generând o muzică care în acelaşi timp provoacă şi intrigă...

Formulări concentrate sunt dedicate şi celor trei opere ***Jertirea Ifigeniei, Amorul doctor*** şi ***Hamlet,*** *... care subliniază flexibilitatea stilistică şi acuitatea dramatică a preocupărilor lui Bentoiu ...*

Numeroase opusuri nu au fost încă înregistrate, în special Quartetele de coarde (cum ar fi, de pildă sub titulatura de Toccata Classics ?) şi ***Concertul de violoncel*** *care a fost ultima creație originală a lui Bentoiu înainte de a se concentra asupra partiturilor lui Enescu. Simfoniile şi operele sale ar trebui studiate de oricine este interesat de inovațiile muzicale din prima jumătate a secolului XX, profitând de apariția lansărilor discografice ce conțin şi adnotări informaționale succinte ale compozitorului...*

Aşadar, o nouă ofrandă, adusă personalității lui Pascal Bentoiu, care a ştiut să genereze, prin întreaga sa creație, noi sensuri conceptuale şi expresive, ce reprezintă un punct de vedere componistic românesc în concernul cultural, muzical, european.

Elena Agapia ROTĂRESCU

Ars Ventus

Mircea ŞTEFĂNESCU

În organizarea şi cu suportul Muzeului Naţional George Enescu şi al Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, marţi 24 iunie 2014, în Aula Palatului Cantacuzino, ansamblul de suflători **ARS VENTUS** a susţinut un recital în programul căruia au figurat lucrări de Carmen Maria Cârneci, Dan Dediu, Marina Vlad şi Dinu Lipatti.

Este de spus de la început că instrumentiştii care compun formaţia **Ars Ventus**, respectiv, Ştefan Diaconu (flaut), Valentin Ghita (oboi), Constantin Urziceanu (clarinet), Sorin Lupaşcu (corn) şi Cristian Buciumaş (fagot) excelează fiecare în parte, atât virtuozic, cât şi prin capacitatea de a aborda şi de a susţine ideatic şi imaginativ partituri componistice de mare dificultate, dacă nu ar fi să amintim decât încadrările mentale care sunt în disjuncţie tranşantă, în genere, cu tot ce este *déjà vu* atât în trecutul apropiat cat şi în cel tradiţional al artei componistice. Sunt muzici ale căror structuri de elansare şi de stil solicită interpreţilor o racordare şi o amplasare de sonorităţi şi de variabilităţi timbrale, elemente care au fost realizate practic compatibil şi admirabil totodată de către muzicienii din această formaţie de suflători.

Sommeil de morphine – Scenă Giacometti pentru oboi şi clarinet (1995) – de Carmen Maria Cârneci este o lucrare în care balansează momente de stranii vociferări într-o lume populată de fiinţe care la rândul lor sunt şi ele stranii. Această fulguraţie este bine reliefată, comportă maturitate şi o elocvenţă sinceră şi aspră, într-un anume alter-ego al realităţii curente, care are dreptul său de a fi şi de a se constitui într-o operă de artă. Factorul solistic prezent în partitură a pus interesant în evidenţă calităţile oboistului Valentin Ghita şi ale clarinetistului Constantin Urziceanu, care au abordat acest tablou psihodelic cu seriozitate, inteligenţă şi profesionalism.

Viermi de măr II de Dan Dediu, o quasi miniatură pentru clarinet şi corn (2004) m-a surprins prin aceea că, aşa cum apare la mod propriu în titlul, avem de-a face cu o fabulă, o fabulă muzicală, o fabulă cu toate componentele care, ca gen, îi sunt proprii, respectiv personaj zoomorf, aspectul social implicit ca şi conţinutul moral. Viermele de măr este parazitul care se înfruptă din valoare şi o distruge. Şi în această expresie de tenacitate, spiritul teafăr şi de onoare este compozitorul. Şi totul este făcut cu haz, cu maliţiozitate şi cu talent, cu un simţ tactil, exprimat muzical, de rar efect şi definiţie specifică.

Ştefan Diaconu – flaut şi Sorin Lupaşcu – corn au reuşit compenetraţia în acest duo pe care l-au interpretat cu fină intuiţie şi aş spune impecabil. Aici nu este vorba doar de fericita ocazie de a se întâlni cu o compoziţie de condiţie înaltă, ci şi de fervoarea practicării unor soluţii şi modalităţi componistice noi, vizionare şi dificil de le fi anticipat.

Raze de lumină de Marina Vlad, pentru flaut, oboi şi clarinet (1998) este o realizare amplă, structurată în trei părţi, ale căror suflu puternic se susţine cu alternanţa dintre stilului coral şi cel instrumental. Compozitoarea Marina Vlad, cunoscătoare, desigur, a organologiei populare româneşti, a figurat în această îmbinare dintre legendă şi mesaj de viaţă, sonorităţi ale unor instrumente defective de sunete, ale căror clamări ating spaţii cerebrale şi de sensibilitate intense, la contracţii şi extensii de timp, la cote şi dimensiuni ale gândirii care irump în marea dramă şi înfiorare a universalităţii. Compoziţia se distinge astfel ca stare de atitudine, de meditaţie şi de perseverenţă de determinare în lumina emoţiei ca mobil creator şi factor de comunicare.

Flautistul Ştefan Diaconu, oboistul Valentin Ghita şi clarinetistul Constantin Urziceanu au evoluat ca autentice personaje, debordând de viaţă inclusiv în momentele de intense aglomerări energetice.

Cele **Şase sonate** de Domenico Scarlatti, transcrise pentru cvintet de suflători de Dinu Lipatti (1938-1939) sunt o creaţie în creaţie de o valoare excepţională în literatura muzicală românească, şi nu numai. Cu orchestraţia de Dinu Lipatti şi cu muzicile lui Domenico Scarlatti am avut senzaţia că aud o capodoperă de natură identitară cu muzica lui Prokofiev, în **Simfonia clasică** şi în **Romeo şi Julieta**. Totul este plasat aici într-o somptuoasă şi strălucitoare arhitectură sonoră, totul respiră aici starea de admiraţie faţă de marea muzică, atmosferă pe care componenţii ansamblului de suflători **Ars Ventus** au redat-o admirabil în figurarea sensului nuanţelor şi a ţinutei estetice, în sonoritatea specifică şi în imaginaţia transtemporală.

Muzică modernă pentru vioară şi violoncel

DUO NOËMI SCHINDLER – CHRISTOPH ROY

Lavinia COMAN

În cadrul **Festivalului *Ţintea muzicală,*** vineri, 18 iulie 2014,în Aula Palatului Cantacuzino din Bucureşti, am asistat la primul dintre cele două recitaluri grupate sub titlul „**De la modern la contemporan”.** Protagoniştii serii alcătuiesc un meritoriu duo specializat în interpretarea muzicii noi, fondat în anul 1995, având la activ numeroase turnee şi înregistrări bine apreciate de public şi critică. Este vorba despre violonista Noëmi Schindler, formată la Paris, Lausanne şi Winterthur, instrumentistă multipremiată şi dedicatară a numeroase lucrări contemporane, precum şi de violoncelistul francez Christophe Roy, cu activitate notabilă ca solist şi ca membru al unor prestigioase ansambluri camerale de muzică nouă, cum sunt *Intercontemporain, Ansamblul Modern, Newt Hinton Ensemble.* De asemenea, în anul 2007 artistul a creat ansamblul de violoncele *Nomos*, puternic implicat în difuzarea artei actuale.

Programul, prezentat cu graţie şi competenţă de muzicologul Ruxandra Arzoiu, a început cu lucrarea intitulată ***Ţiituri*** a compozitorului clujean Adrian Pop. Creată în anul 2006, aceasta poate fi încadrată în categoria folclorului imaginar, având la bază modelul caracteristic jocurilor populare româneşti, alcătuit din melodia acompaniată de o formulă ostinată, numită „ţiitură”. Lucrarea este construită din patru mişcări în succesiunea contrastantă repede-lent-repede-lent. În părţile rapide elementul melodic şi ţiitura trec de la un instrument la celălalt, iar în episoadele în mişcare lentă se instalează o atmosferă lirică, de visare. Ultimul episod doinit se stinge cu efectul de îndepărtare în spaţiu. Caracterul plin de vitalitate al piesei i-a cucerit pe interpreţi, a căror vervă a trecut rampa, încântând audienţa.

A doua lucrare aparţine compozitorului Ulpiu Vlad, datează din acest an şi a fost dedicată celor doi interpreţi, care au prezentat-o acum în primă audiţie românească. Face parte dintr-un ciclu amplu al rezonanţelor, centrat pe evidenţierea capacităţilor expresive ale fenomenului sonor. Proiectul cuprinde o suită de structuri care dau până la urmă ansamblul totalului cromatic. Piesa ***Rezonanţe pe fond galben*** se desfăşoară sub forma unui dialog pasionat al protagoniştilor. Unul din momentele emoţionante se produce în partea finală, când violonista îşi însoţeşte cantilena instrumentală cu un murmur plin de sensibilitate. Autorul însuşi descrie atitudinea estetică inspiratoare a acestei muzici insolite şi impresionante, în felul următor: „Cred într-o muzică asemănătoare cu natura, în care legi general valabile acţionează într-o infinită nuanţare, atât la nivelul operei, cât şi la nivelul celor mai fine componente. Sunt captivat de sufletul muzicii. Privilegiul de a lucra cu energie superioară – de a crea sisteme de generare, cumulare şi transmiterea ei - este în noi, important este să-l descoperim, să-l activăm.”

Următorul moment muzical e semnat de compozitoarea Adina Dumitrescu. Piesa ***Pas de deux update***, elaborată în anul 2004, propune o privire actuală, polemică şi ironică, asupra formulei consacrate de duet din spectacolul clasic de balet. Are loc o redimensionare în cheie modernă a numărului tradiţional adagio-variaţiuni-coda, printr-o intensificare a relaţiei dintre cei doi solişti. Pare a se desfăşura o conversaţie animată, cu trecerea prin diferite atitudini, stări, momente, expresii. Toate acestea le putem vizualiza în imaginaţie ca pe un duet coregrafic în evoluţie pe scena de operă.

Cea de a patra lucrare este un ***Duo*** compus în anul 1998 de japonezul Tashio Hosokawa. Muzica de un impact puternic relevă un contrast acut între contemplaţie şi violenţă, luptă care conduce în registrul dinamic până la accente de agresivitate.

Punctul culminant al recitalului a fost creat prin interpretarea ***Sonatei pentru vioară şi violoncel*** de Maurice Ravel. Elaborată între anii 1920-1922, într-o perioadă prelungită de tristeţe apăsătoare, prin care compozitorul a trecut în urma experienţelor de combatant în primul război mondial, sonata prezintă, după mărturisirea autorului, o cotitură stilistică în creaţia sa, marcată de trecerea de la scriitura bogată armonic şi coloristic, către predominanţa contrapunctului. Succesiunea celor patru mişcări, Allegro-Très vite-Lent-Très vite, urmărită cu sufletul la gură de publicul, a fascinat auditoriul prin vigoarea, strălucirea, bogăţia conţinutului muzical, precum şi datorită măiestriei desăvârşite a compozitorului în utilizarea celor două instrumente.

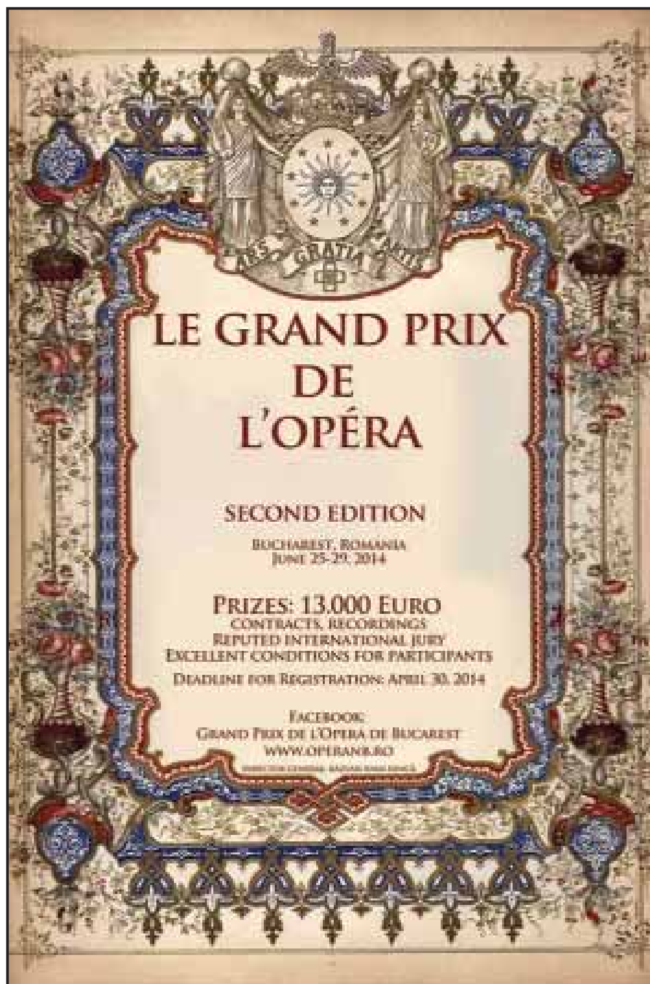
Am participat la o seară muzicală de sărbătoare, în care ne-am bucurat de un buchet ales de lucrări foarte diferite stilistic, de o mare diversitate a procedeelor tehnice instrumentale şi expresive, pe care cei doi interpreţi, Noëmi Schindler şi Christophe Roy, le-au pus cu măiestrie în serviciul autenticităţii muzicale. Am admirat competenţa şi pasiunea acestor artişti care ne-au convins prin demersul lor, odată mai mult, de frumuseţile şi valorile pe care le oferă arta sonoră modernă şi contemporană.

O manifestare muzicală de rezonanță internațională

Al. I. BĂDULESCU

Recent, s-a încheiat în Capitala țării, în mod strălucit, cea de a doua ediție a Concursului Internațional de Canto „Le Grand Prix de L'Opera", eveniment de rezonanță extraordinară în viața muzicală națională și internațională, în istoria teatrului liric românesc, european și mondial.

Lăudabila inițiativă aparține actualei conduceri a primei scene lirice din România – Opera Națională București – director general, Răzvan Ioan Dincă, regizor artistic, doctor în arta teatrului și prof. univ. dr. Mihai Cosma – manager al excepționalului proiect.

Încă de la prima ediție din anul precedent – 2013, Concursul Internațional de Canto organizat de Opera Națională București, se înscrie „prin modul în care este conceput, pe linia concursurilor acreditate de către Federația Mondială a Concursurilor Internaționale de Muzică, cu sediul la Geneva".

Principalele obiective stabilite prin Regulamentul concursului au urmărit, în primul rând: „descoperirea și promovarea tinerelor talente din țară și din străinătate, atragerea acestora către opera bucureșteană și promovarea constantă a imaginii acestei instituției pe plan internațional, în contextul potențării valorilor naționale".

Datorită ecourilor pozitive ale primei ediții, bunei popularizări și a măsurilor organizatorice întreprinse de către conducerea Operei Naționale bucureștene, la actuala ediție a concursului s-au înscris un număr record de candidați – peste 150, din aproximativ 50 de țări, reprezentând toate continentele Planetei.

Pentru etapa preliminară, repertoriul candidaților a constat în interpretarea unei arii – trimisă sub formă de înregistrare video, iar pentru cele publice (etapa I, semifinală și finală), cinci arii de operă în limbile italiană, franceză, rusă, germană etc, fiecare candidat urmând să cânte în minimum trei limbi diferite pe parcursul concursului.

În urma etapei preliminare (obligatorie), juriul de specialitate a decis promovarea la etapele publice (etapa I, semifinala și finala) ale concursului, unui număr de 61 de soliști vocali români și străini, din peste 20 de țări.

Juriul concursului pentru etapele publice, a fost alcătuit din personalități emblematice ale lumii muzicale naționale și internaționale printre care: **Ioan Holender,** cel mai longeviv director din istoria Operei de Stat din Viena; **Neil Shicoff** (SUA), tenor recunoscut pe plan internațional ca o figură de primă importanță a generației sale; **Leo Hussain** – unul dintre cei mai cunoscuți tineri dirijori ai momentului (Marea Britanie); **Hein Mulders** – director al Filarmonicii din Essen și al Aalto Theater (Germania), **Olga Kapanina** – Directorul Departamentului de Operă de la Teatrul „Mihailovski" din Sankt Petersburg (Rusia); **Brenda Hurley** – Directorul Studioului Internațional de Operă din Zurich (Elveția); alături de reprezentanți ai Operei Naționale București, **Mihai Cosma** – Managerul de proiect al Competiției și Consilier Artistic al Directorului General al Operei Naționale București și **Răzvan Ioan Dincă** – Președintele Competiției și Director general al Operei Naționale București.

Analizând, cu deosebită atenție și incontestabilă competență, evoluția candidaților promovați în etapele superioare ale concursului, juriul a hotărât acordarea următoarelor premii:

Premiul „Italia" – Premiul Special pentru interpretarea unei arii din opera unui compozitor italian, acordat de Ambasada Italiei la București, sopranei **Irina Ioana Baianț – România;** Premiul „Rusia" – Premiul Special pentru interpretarea unei arii din opera unui compozitor rus, acordat de Ambasada Rusiei la București și sponsorizat de Camera de Cooperare Economică Româno-Rusă, baritonului **Lee Kyubong** din Coreea de Sud; Premiul Special al juriului - sopranei **Anastasia Michailidi** – Rusia; Premiul Operei Naționale București - mezzosopranei **Dariya Knyazyeva (Ucraina); Premiul „Mihailovski Teatr", Sankt Petersburg, Rusia, sopranei Adriana Ferfecka – Polonia** iar Premiul Aalto Theatre Essen, Germania,

baritonului **Adrian Ţimpău** din Republica Moldova. Baritonul **Adrian Ţimpău,** a primit, în acelaşi timp şi o bursă „pentru dezvoltarea carierei muzicale" oferită de tenorul Neil Shicoff, iar tenorului român **Alin Stoica** i s-a înmânat o invitaţie directă „pentru a participa la unul dintre proiectele muzicale ale postului naţional de radio – Canalul România Cultural, constând într-o înregistrare specială radiofonică"; Premiul „Colla parte" pentru tineri maeştri acompaniatori, a fost acordat de prof. univ. dr. Rodica Rădoi, pianistei **Cristiana Mihart** din România.

Premiul III, în valoare de 1.500 euro a fost câştigat de basul **Jisang Ryu** (Coreea de Sud); Premiul II, în valoare de 3.000 euro – sponsorizat de Grupul Catena a revenit sopranei **Zvetlana Moskalenko** din Rusia. Cel mai mare premiu, în valoare de 6.000 euro, a fost decernat sopranei poloneze **Adriana Ferfecka.**

Festivitatea de premiere şi Gala Laureaţilor au avut loc, într-un cadru regizoral şi scenografic cu totul deosebit, în seara zilei de duminică 29 iunie a.c., în prestigioasa sală de concerte a Societăţii Române de Radiodifuziune – Sala Radio.

Au rostit alocuţiuni: Regizor artistic Răzvan Ioan Dincă, Ioan Holender - din partea juriului, prof. univ.dr. Mihai Cosma managerul proiectului.

În compania orchestrei Operei Naţionale din Bucureşti, având la pupitru pe reputatul dirijor italian, **David Crescenzi,** au evoluat, cu brio, laureaţii concursului, fiecare interpretând una dintre ariile desemnate de juriul acestei grandioase competiţii artistice.

Ioan Holender

Toţi câştigătorii concursului au remarcat, prin cuvinte dintre cele mai elogioase, atât importanţa competiţiei, condiţiile deosebite oferite de organizatori, dar şi competenţa şi profesionalismul incontestabile ale membrilor juriului. În acest sens, sunt evidente gândurile exprimate de marea câştigătoare a Concursului Internaţional de Canto Le'Grand Prix de l'Opera, soprana poloneză Adriana Ferfecka: *„Sunt copleşită de emoţii! Este extraordinar ce mi s-a întâmplat. Concursul de Canto de la Opera Naţională din Bucureşti a fost o experienţă minunată pentru mine, nu doar o competiţie, dar şi o aventură. Am cunoscut oameni de valoare, atât din juriu cât şi cântăreţi. Mi-au plăcut, de asemenea, Orchestra Teatrului şi publicul din România".*

Felicitând, din toată inima, conducerea Operei Naţionale din Bucureşti – director general Răzvan Ioan Dincă şi pe autorul proiectului concursului, prof. univ. dr. Mihail Cosma, pentru această excepţională competiţie internaţională, nădăjduind că viitoarele ediţii vor cunoaşte noi dimensiuni din punct de vedere al participării şi al performanţelor artistice ale candidaţilor, astfel încât, şi această competiţie de rezonanţă internaţională, să se înscrie printre cele mai importante manifestări acreditate de către Federaţia Mondială a Concursurilor Internaţionale de Muzică de la Geneva.

S-a încheiat cu brio ediția *Master Class* 2014

· Maraton liric de aproape şase ore
· Zeci de participanți de valoare
· Omagiu lui Darclée, Herlea, Gluck, Jommelli, Meyerbeer
· Pregătirea ediției jubiliare 2015

Marea bucurie pe care ne-a adus-o ediția din acest an a Cursurilor de Măiestrie Artistică din cadrul Festivalului şi Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée* a fost aceea de a constata că ni s-au alăturat nenumărate voci noi, multe foarte frumoase şi bine pregătite, talente conştiente de faptul că drumul spre performanțele excepționale nu este niciodată facil şi e întotdeauna exaltant.

Progresele făcute de noi în această săptămână ne asigură perspectiva unei excepționale ediții 2015 a Festivalului şi Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée*, ediție jubiliară marcând 20 de ani de când am creat această formidabilă instituție care azi e recunoscută ca parte a patrimoniului mondial al culturii şi se bucură de Înaltul Patronaj UNESCO.

Am onorat sâmbătă 2 august memoria Haricleei Darclée la 75 de ani de la trecerea sa în eternitate, ascultând şi cele două cântece româneşti cântate de ea, singura mărturie sonoră a unei voci şi a unei personalități care avea să domine lumea lirică timp de 25 de ani. Şi am salutat memoria minunatului bariton Nicolae Herlea, plecat la cele veşnice în acest an şi care a fost dintotdeauna alături de mine şi de tinerii noştri prieteni veniți de pretutindeni să-şi asume experiența marilor tradiții ale artei cântului. Nu am păstrat un *moment de reculegere*, cum se obişnuieşte, ci toată audiența din sala vechiului teatru în care a debutat Darclée, în picioare, a ovaționat numele lui Nicolae Herlea şi cântul său în *Il Barbiere di Siviglia* de Rossini.

Dr. Stephan Poen a conferențiat despre cele două personalități şi despre creația lui Gluck şi Jommelli la 300 de ani de la naşterea acestor mari compozitori şi despre Meyerbeer la 150 de ani de când s-a stins. Conferința a fost acompaniată de proiecțiile video ale interpretărilor mele pe scenele lumii ale unor capodopere ale artei lirice: *Alceste* de Gluck, *Fetonte* de

Jommelli, *Gli amori di Teolinda* de Meyerbeer şi *Tosca* de Puccini, după care a urmat un *Recital* al tinerilor artişti în care au strălucit sopranele Silvia Micu, Alida Barbu şi Aida Pavăl, mezzosopranele Maria Popa şi Emanuela Pascu, tenorii Ionuț Hotea şi Adrian Dumitru, acompaniați la pian de Ioana Maxim şi de Peter Kolcsar.

Tot ei au acompaniat duminică 3 august zecile de participanți care s-au întrecut unii pe alții în bravură în cadrul *Concertului* maraton *Master Class,* care a durat aproape şase ore, timp în care am condus în scenă marea noastră bătălie pentru perfecțiune, spre încântarea publicului, reluând fiecare imprecizie sau eroare, până la apropierea de desăvârşire. (**A. C.**)

Ultima oră:

Marea soprană Mariana Nicolesco a participat zilele trecute la Reuniunea de la Paris a Ambasadorilor Onorifici ai Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Ştiință şi Cultură.

Mariana Nicolesco este Laureată a *Medaliei UNESCO pentru Merite Artistice* conferită de Directorul General Federico Mayor şi a titlului de *Artist UNESCO pentru Pace* conferit de Directorul General Koichiro Matsuura.

Noul Director General UNESCO, Irina Bokova, a numit-o în 2013 *Ambasador Onorific UNESCO,* iar zilele trecute, la Reuniunea de la Paris, considerând valoarea demersului şi a realizărilor Marianei Nicolesco în raport cu idealurile legate de patrimoniul mondial al culturii, a anunțat public acordarea Înaltului Patronaj UNESCO Festivalului, Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée* şi Cursurilor de Măiestrie Artistică *Master Class* inițiate de aceasta.

În 2015 se vor împlini 20 de ani de la crearea acestor importante manifestări, la care au participat până acum peste 2200 de tineri artişti din 47 de țări şi din 5 continente, celebrare ce coincide cu aniversarea a 70 de ani ai UNESCO. Ecourile mondiale ale acestor evenimente confirmă *credoul* Marianei Nicolesco, care afirmă dintotdeauna că *Nimic nu-i poate apropia pe oameni mai mult decât cântul.*

În pregătirea ediției jubiliare din anul viitor, între 28 iulie şi 3 august 2014 au loc la Brăila Cursurile de Măiestrie Artistică *Master Class* oferite de Mariana Nicolesco, la care şi-au anunțat participarea peste 70 de talente din România, Republica Moldova, Spania, Polonia, Italia, Armenia, Franța, Slovenia, Statele Unite şi China. (**I. S**)

Turnir pe poante

Doina MOGA

Sub egida platformei – Patrimoniu Cultural viu – ediția de vară, iunie 2014, între zilele 25 şi 29 s-a desfăşurat la Sighişoara prima ediție a

Festivalului Internațional de balet, cu cele două componente: concurs şi gală.

Mărturisesc că deşi cunoşteam abilitatea şi determinarea directorului său artistic – Carmen Siminie, de a transforma proiecte şi idei în evenimente de succes, ale căror ecouri depăşeau granițele țării, în ceea ce priveşte acest concurs am fost destul de rezervată. Nu imaginam o artă atât de mare şi atât de elitistă într-un oraş atât de mic, fără tradiție şi cultivare în domeniu, chiar dacă farmecul lui medieval de cetate îi aşezase de mult o coroană pe frunte. Tocmai de aceea, pe parcursul desfăşurării lui, mirarea, surpriza şi respectul meu au fost într-un continuu crescendo de la „primul gong" până la regalul ce a încheia apoteotic ceea ce începuse atât de timid. Am întâlnit acolo de toate: stângăcii inerente oricărui început; câteva incompatibilități de concepție, care însă au trecut din mers şi lin, sub umbrela originalității; concurenți dotați cu mai mult sau mai puțin talent, cu mai multe sau mai puține calități, cu mai multă sau mai puțină şcoală (cu siguranță viitor public avizat pentru spectacolele de gen) sau de ce nu, stele ce vor lumina scene cu tradiție din lume; un juriu sudat ca valoare şi competență, format din personalități care pe parcursul carierei lor şi-au câştigat un renume internațional, juriu din care pentru prima dată, cel puțin din competițiile pe care le ştiu şi nu-s puține la număr, a făcut parte şi un medic psiholog, prezență ce s-a dovedit benefică - în fond şi baletul şi medicina sunt în egală măsură studiu, ştiință şi artă -: Nina Mazur (Germania), Magdalena Călugăru Klaar (Austria), Liana Dorina Iancu (Timişoara), Iulian Rădoi (Bucureşti), dr. Daniel Ovidiu Matei (Sighişoara) şi subsemnata Doina Moga-Belmore, ca preşedintă a juriului (Bucureşti). Am mai întâlnit acolo un public dornic de nou şi de frumos, o atmosferă de sărbătoare patriarhală şi un decor splendid pe care şi l-ar dori orice regizor din lume, în care fantezia, armonia, eleganța, gingăşia, vioiciunea, exuberanța, emoția, sensibilitatea şi bucuria au avut cale deschisă spre un univers aparte. Fiecare categorie de vârstă din cele 3 şi-a decantat steluța, deosebit de dificilă pentru juriu fiind alegerea câştigătorului ultimei categorii, unde toți cei 18 concurenți, autentice talente, au transformat partiturile lor, prin tălmăciri expresive într-un „miraj fluid", vorba lui Ion Barbu. Astfel, Eregep Anays şi Ionescu Diana Georgia, ambele din Constanța şi-au adjudecat locul I la 9-12 ani şi respectiv 13-16 ani, iar locul I şi Premiul special pentru categoria 17-25 de ani i-au fost acordate spaniolei Gonzalez Ada (în prezent membra a Teatrului de balet din Sibiu) şi lui Russu Vladimir din Chişinău. A treia seară însă, cu spectacolul său de gală, a fost un adevărat **Regal**. Un regal deschis de laureații concursului, primul fiind prințul în miniatură, Doboş Luca, laureat cu premiul special Claudia Avachian şi continuat de invitații speciali: primbalerini români şi străini (Anglia, Japonia, Spania, Rep. Moldova, Serbia şi România), parte dintre ei, actuali membri ai Operei Naționale din Bucureşti (Robert Enache şi Reina Yagura), Cluj (Vasile Dan Haja şi Andreea Izabela Jura), Chişinău (Anastasia Homitchi şi Mihai Cersac), Novisad (Ana Djurici şi Andrei Colceriu) şi Teatrul de balet din Sibiu (Eliot Bourke şi Ayaka Nagai). Rar am văzut într-o singură seară, pe aceeaşi scenă, atâta har, atâta gingăşie, atâta emoție, atâta finețe, atâta grație, atâta farmec, atâta forță şi atâtea partituri dansate impecabil, atât din punct de vedere tehnic, cât şi artistic. Au fost momente când pur şi simplu am uitat să respir. Rar mi-a fost dat să văd laolaltă atâția artişti-balerini de o asemenea valoare care prin intermediul instrumentului lor – corpul şi vocabularul propriu artei lor, au spus câte o poveste de vis, transformând seara într-una unică, irepetabilă, seară ce a încununat acest frumos debut al unui Festival concurs cărei îi doresc un mare viitor. A fost un spectacol în care aplauzelor publicului din sala arhiplină, parca li s-a alăturat şi cele ale corului străvechilor locuitori ai cetății cu freamătul vibrațiilor şi emoțiilor lui. Pentru mine, Sighişoara acelor zile a

fost ca o poveste exotică de iubire dintre o artă atât de mare, elitistă şi efemeră ca o sculptură în fum şi un oraş atât de mic, dar palpabil, statuar concret şi încoronat de medievalul patriarhal. Iar „vinovații" pentru ineditul şi succesul ei sunt organizatorii: Carmen Siminie (director artistic), Florinela Anva Vasilescu (manager) şi Adrian Popa (preşedinte *Procultura*), cărora le adaug aplauze la scenă deschisă.

Concursul Internațional de Vioară Câmpina

ca încheiere a stagiunii muzicale

Cornelia BRONZETTI

Ediția a IX-a a Concursului, care s-a desfăşurat ca deobicei, în atmosfera şi acustica superbă a sălii, care găzduieşte şi concertele de la Parohia "Sfântul Nicolae" – cartierul "Slobozia" – Câmpina, a reunit pe scenă, în urma selecției, copii şi tinerii violonişti din Ucraina, Republica Moldova

Ştefan Aprodu

şi România, cu un nivel artistic – instrumental foarte înalt. Cei premiați în mod special, cele două premii 1, la categoria A (până la 11 ani. **Ştefan Aprodu** - 10 ani, România şi la categoria B (11-16ani) **Georgii Moroz** – 13 ani, Ucraina, sunt talente de excepție, cu o pregătire profesională foarte bună, care pot susține programe de performanță pe orice scenă.

Le doresc să aibă sănătatea, puterea şi ajutorul societății, pentru a evolua şi a-şi împlini DARUL şi pasiunea pentru muzică şi vioară, împreună cu profesorii lor, **Magdalena Ursu** (Liceul "D. Lipatti", Bucureşti) şi **Olga Kovinets** (Colegiul "N. Lasenko", Kiev , Ucraina).

Sigur că la orice concurs nu toți participanții pot fi premiați iar la Câmpina au fost şi copii, sau tineri, care n-au reuşit calificarea (la Categoria C nu s-a acordat nici un premiu), dar, sper că perseverența la va aduce, şi acestora, la edițiile viitoare, realizarea – succesul.

În juriul acestei ediții, s-au aflat **D-na prof. Olga Korivets** din Kiev – Ucraina, **D-na prof. univ. dr. Grațiela Negruțiu** de la Universitatea de Vest Timişoara, **D-nul prof. univ dr. Ladislau Csendes şi prof. univ. dr. dirijorul Alexandru Ganea** de la U.N.M. B.. De asemenea violonista **prof. univ. Cornelia Bronzetti.**

Decernarea premiilor şi concertul de gala au avut loc în Castelul Iulia Hasdeu, unde, înafara premiilor obişnuite, a diplomelor şi diplomelor de onoare pentru cei mai buni pianişti, acompaniatori şi profesori, Primăria Câmpina a oferit 3 premii speciale, laureaților **Ştefan Aprodu**, **Georgii Moroz** şi **Alexandru Axenti**, Laureații ediției 2014 sunt:

Categoria A – Premiul 1 - **Ştefan Aprodu** (Bucureşti), Premiul 2 – **Dragoş Ruşanu** (Bucureşti); Categoria B – Premiul 1 – **Georgii Moroz** (Kiev, Ucraina), Premiul 2 – **Alexandru Axenti** (Chişinău), **Mădălina Ivancia** (Iaşi), Premiul 3 – **Octavian Pîrlea** (Bucureşti), **Alexandru Semeniuc** (Bucureşti); Premiul de virtuozitate "**Garabet Avachian**" **- Georgii Moroz**; Premiul pentru muzică românească "**Cornelia Bronzetti**" **- Alexandru Axenti, Octavian Pârlea**

Din stagiunea câmpineană de concerte 2013-2014 aş dori să amintesc câteva concerte importante cu artişti consacrați sau cu tineri în plină afirmare, unii laureați cu premiul 1 la una dintre edițiile Concursului Internațional de Vioară de la Câmpina.

- Concert simfonic "Orchestra Societății" Filarmonica din Câmpina.

Dirijori **Prof. Univ. Dr. Dumitru Goia; Bianca Oprea – master; Răzvan Apetrei – master**

În program: W.A. Mozart – Uvertura la Pantomima "Les petits rien"; W.A. Mozart – Concertul pentru vioară şi orchestra nr. 5 La major KV219 solista **Diana Jipa**; D. Lipatti – Concertino în stil clasic solist **Viniciu Moroianu**

- Concertul cameral oferit în luna Aprilie de distinsele muziciene **Georgeta Stoleriu** şi **Verona Maier** la Parohia "Sfântul Nicolae"

- În aceeaşi sală, în luna Martie au concertat pianistul **Viniciu Moroianu** şi violonista **Mioara Moroianu**, care s-a repetat şi la Ateneul Român.

- La 1 iulie 2014, ultimul concert din stagiune, în cadrul "Concertelor oferite de personalități din juriul concursului, un superb program a fost oferit de **Duo Aperto** – violonistul **Ladislau Csendes** si pianist **Dolores Chelariu** program care a cuprins piesele: **"Pe urmele lui F. Liszt"**; **Virtuosul** – cei trei tigani (parafraza) S.383; **Elegiacul** – Elegie S. 197; **Elegiacul** – La lugubre gondola S.200; **Preacucernicul** – Offertorium si Benedictus S.501; **Filantropul** – H Berlioz Reverie şi Caprciciu OP.8; **Filantropul -** B Smetana din patria mea

Pot scrie despre acest concert pentru că am fost în sală, o sală plină, chiar public în picioare care a fost captivat şi vrăjit de interpretarea, celor doi muzicieni, de culorile, timbrele, agogica şi dinamica foarte vie şi plastică, de acuratețea perfectă instrumentală, cât şi de atractiva prezentare detaliată a pieselor, realizată în concert de **Ladislau Csendes**. Un adevărat regal!

Tot la Parohie s-au desfăşurat şi cele două concerte camerale ale tinerilor violonişti laureați a multor premii naționale şi internaționale, deasemeni Premiul 1 la Câmpina.

Violonista **Georgeta Iordache,** actualmente în anul 1 la Musik Hochschule Koeln, după absolvirea Liceului de Muzică "G. Enescu" a abordat, împreună cu pianista Verona Maier, în luna martie, un program de sonate şi piese de la Bach, Mozart, Beethoven la Paganini şi Ravel. Violonistica **Georgetei Iordache** este foarte cizelată iar posibilitățile ei interpretative şi de anvergură scenică în plină perfecționare. Muzica de camera pe care, la Koln, o practică intens sunt convinsă că o va modela interpretative, relevându-i marile calități.

În luna mai, **Andrei Radu**, tot un laureat multiplu (ultimul concurs: Târgovişte "Marele Premiu la Concursul "Mozart"), de asemenea premiul 1 la Câmpina a prezentat, împreună cu pianist **Olga Babadjan** un program de la G. Tartini – Sonata în la minor, trecând prin Bach, Paganini, Paul Constantinescu şi încheiând Vals scherzo de I Ceaikovski şi Moto perpetuo de D. Capoianu.

Programul a fost repetat şi la Ateneul Român în cadrul concertelor de marți, cu tineri de excepție.

Andrei Radu are o bună concentrare, posibilități instrumentale nelimitate, dorința expresivității într-un repertoriu stilistic divers şi răbdarea finisării amănuntelor.

Ceea ce îi lipseşte încă, la cei 17 ani, este rodajul scenic al unui program mai lung, mai complex, rodaj prin care să se elibereze fizic şi psihic pentru a simți pe scenă comunicarea firească permanent cu sala.

Stagiunile muzicale din Câmpina au devenit în ultimii ani foarte bogate, diverse atât reportorial, cât şi ca desfăşurare de forțe artistice, care în special la Parohia Sfântul Nicolae (dar şi la Casa de Cultură "Geo Bogza" şi la Muzeul memorial Bogdan Petriceicu Hasdeu), găsesc o atmosferă de excepție.

Restituiri - Constantin Bugeanu un savant al artei dirijorale

Grigore Constantinescu

După un deceniu şi jumătate de când marele muzician Constantin Bugeanu a părăsit tărâmul lumii şi culturii româneşti, gândurile noastre îl păstrează încă în amintirea celor ce i-au fost discipoli. Recursul la memorie îşi atestă valoarea prin studiile, articolele, lucrările muzicologice ce poartă pecetea evocării personalității sale. Volumul semnat de Dragoş Călin, recent dăruit cititorilor de către Editura muzicală, mi se pare cel mai elocvent gest de recunoştință.

Interesat de estetică şi muzicologie, dar şi de tainele interpretării creațiilor muzicale, Dragoş Călin i-a urmat, începând de pe la mijlocul anilor '80, sfaturile, integrându-se în ansamblul teoretic şi pedagogic a ceea ce s-a impus, până la finele secolului XX, drept "Şcoala de dirijat Constantin Bugeanu". Sunt multe carierele şefilor de orchestră care s-au clădit pe metodele, teoria şi practica îndrumărilor marelui Maestru, de la noțiunile de orientare a cunoaşterii analizei unei partituri şi până la edificiul Fenomenologiei Muzicale, de o copleşitoare semnificație, evoluând în paralel cu gândirea fenomenologică a lui Sergiu Celibidache. Dorind să trezească interesul noilor generații de dirijori şi interpreți, la modul general, Dragoş Călin a început, cu mai mulți ani în urmă, să cerceteze sistematic sursele profesionale, estetice şi filozofice ale concepțiilor pe care s-a clădit această şcoală, de unică valoare internațională, a dirijatului de orchestră. Cunoaşterea, dinlăuntrul lumii Maestrului, l-a ajutat foarte mult, pentru a discerne interesul documentar al cercetărilor sale, care au acumulat, ani de-a rândul, informațiile necesare scrierii monografiei intitulate **Constantin Bugeanu un savant al artei dirijorale.**

Rezultatul acestei acțiuni, în care documentarea şi cunoaşterea s-au integrat cu elaborarea lucrării despre care vorbim acum, dovedeşte că roadele studiilor sale cu Constantin Bugeanu sunt diverse, nu numai în plan interpretativ şi teoretic, ci şi în cel al unei muzicologii moderne, de largă

perspectivă în definirile stilisticii muzicale pe scara istoriei muzicii. Pilduitoare, cariera artistului numără mari victorii în abordarea muzicii Barocului (ne reamintim evenimentul anilor '50 cu oratoriul **Patimile după Matei** de Bach, dar şi spirituala versiune a operei lui Pergolesi **Servitoarea stăpână**), precum şi abordarea muzicii clasice (**Flautul fermecat** de Mozart), a romantismului wagnerian cuprins în operele **Tetralogiei,** a viziunilor dramei bartokiene **Castelul prințului Barbă albastră,** sau mahlerianul eposului simfonic **Cântecul pământului.** Neodihna iubirii pentru muzică nu avea limite sau măsură, dăruirea acestei stări afective către public şi cei ce îi deveneau discipoli impresiona prin pasiune şi generozitate. Regăsim în paginile volumului semnat de Dragoş Călin astfel de trăiri. Totodată, un sistem clar elaborat de arhitectonică muzicologică ordonează discursul în capitole menite a ne conduce pe drumul unei aprofundate investigări. Dincolo de elementele biografice, afectuos relatate, autorul prezintă "Actul creator dirijoral", apoi lumea bogată a personalității lui Constantin Bugeanu, cuprinsă în cel mai amplu capitol al volumului, nu întâmplător intitulat "*Studii, Teorii Analitice, Proiecte Metodice, Cursuri"* (circa 200 de pagini). Se adaugă, în capitolul adiacent următor,"*Spirala lui Bugeanu"* explicată de dirijorul Mihai Diaconescu şi preluată în volum de Dragoş Călin, cu acceptul muzicianului. O sută de pagini derulează, în texte şi grafice, unele dintre cele mai impresionante, din cele peste 2000 de Analize ale Maestrului, formulate după propriul său sistem de formă mnemotehnic (creații majore ale lui Haydn, Mozart, Beethoven Brahms, Reger, Bruckner, Verdi, Debussy, Enescu). O formulă originală, cea a *Solfegiului* în viziunea profesorului, sugerează pasiunea teoreticianului pentru inovație.

Dragoş Călin a înțeles importanța "Scolii de dirijat" despre care a scris, solicitând studii şi comentarii din partea discipolilor, cu care se finalizează astfel volumul, din perspectivă temporală, umană, admirativă. Nimic mai potrivit pentru demonstrația proiectată, în scopul unui asemenea recurs la memorie. Mai mult, considerăm că efortul autorului deschide drumul posterității, prin care timpul artistic va rămâne mereu dator acestui savant al artei dirijorale. Între trecut şi viitor, scrierea generoasă a lui Dragoş Călin, dăruită nouă, este, din toate punctele de vedere, un Reper al valorii.

"Deesis"

Marin MARIAN

Despre familiaritatea compozitorului Pekka Jalkanen cu muzicile româneşti am mai scris pe-ndelete (revista *Muzica* 1/2012, p. 81-89). Iar cu ocazia organizării celor două concerte cu muzica sa – sunând atât de bizantin şi enescian – în Târgu Mureş şi în Bucureşti, am considerat că oarecum am încheiat omagiul pe care cultura română l-ar fi datorat marelui nostru coleg şi prieten finlandez. Numai că o asemenea atitudine este, de fapt, nepotrivită.

Pekka Jalkanen a găsit în muzicile româneşti, în manuscrisele muzicale transcrise şi în cărţile de muzicologie românească nu surse mimetice, de preluat simplist, ci reale surse epifanice, de iluminare creativă complexă. Aşadar, influenţa surselor româneşti, bizantine şi psaltice, a

omofoniilor, heterofoniilor şi polifoniilor modale şi premonale, rămâne fundamentală pentru toate lucrările sale. Iată de ce orice nouă întâlnire, cu oricare dintre piesele sale, rămâne absolut meritorie.

Dacă în lucrări sugerând universalisme ori mituri arhaice asocierile sau sursele de inspiraţie greco-bizantină şi carpato-pontice puteau fi identificate doar prin avizare, specializare sau profesionalism, în cazul în care Pekka Jalkanen compune în mod declarat pentru sau în interiorul unor teme/culturi ortodoxe, deja citatele şi elementele stilistice utilizate sunt sesizabile chiar şi de către urechea publicului comun, non-meloman. Este cazul, de pildă, al lucrării pentru pian şi kantele, *Vecernie*, ca şi al mai recentei lucrări corale, *Deesis*.

Miercuri, 3 iulie 2014, în Biserica Pitar Moş, **Corul de Cameră „Krysostomos"** a concertat chiar sub titlul acestei ultime lucrări menţionate, a lui Pekka Jalkanen. Spaţiul naosului relativ mic a fost adecvat, vocile şi nuanţele intensive fiind astfel foarte clar perceptibile şi apreciabile.

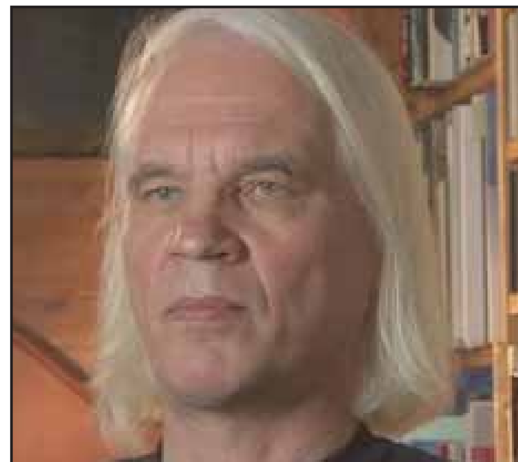
„Kysostomos" este un cor mixt, dirijat de către tânărul Mikko Sodoroff şi activând în orăşelul finlandez Koupio. Amator fiind, calitatea sonorităţii de ansamblu, a disciplinei şi tehnicilor vocale, a exerciţiului şi a conducerii dirijorale sunt mai mult decât decente, sunt foarte onorabile.

Lucrarea *Deesis* a fost scrisă şi dedicată chiar acestui cor, iar dimensiunea ei – chiar dacă este vorba de o versiune scurtă sau concentrată a Panihidei/Parastasului – este consistentă (30 de minute).

Excelentul „program de sală" a pus pe două coloane textul, originalul finlandez putând fi comparat cu textul românesc, deoarece toate textele erau citate din tipicurile şi liturghiile cele mai canonice, ale ortodoxiei universale. Detaliul acesta se va fi putut adeveri necesar, pentru că în piesele finlandezilor (cu excepţia lui Pekka Jalkanen), muzica nu are nimic în comun cu sonorităţile şi stilisticile cunoscute de români.

Finlandezii sunt de multe sute de ani protestanţi, iar ortodoxia finlandeză, atâta câtă este ori a mai rămas, e mai degrabă una rusească (la începutul secolului 19 Finlanda încă făcând parte din Imperiul Rus). Iată de ce „muzica ortodoxă" este aici eminamente armonică, deloc melismatică, modală sau cromatică, avansând melodic şi totodată armonic exclusiv în chip silabic (mai degrabă tipic cântării melodico-armonice a imnului protestant).

Elementele de specific cultural şi istoric menţionate în urmă au fost evidente în primele două lucrări prezentate românilor de către „Krysostomos": patru părţi din compoziţia *Postul mare*, scrisă de dirijorul Mikko Sidoroff (2013), şi trei fragmente din *Vigilia/Priveghiul*, compus de Einojuhani Rautavaara (1971). Aşadar „lucrări ortodoxe" care, scrise de către finlandezi fideli unui specific naţional, sunt mai degrabă – muzical vorbind – protestante.

Cu exactitate, ele nu depăşesc tradiţiile dominant armonice, sistemul tonal şi melodica silabică. Rămânând în tonal şi armonic, nu merg mai departe de stilul impresionist, cu eventuale scurte clustere mai moderniste, expunând textul doar silabic (fiecare silabă pe nouă notă sau acord), detalii care fac progresia muzicală destul de simplă (tehnic şi imaginativ).

În contrast cu aceste lucrări, sau cu cei doi autori, piesa care a urmat, *Deesis*, s-a delimitat şi evidenţiat stilistic în sens pozitiv, admirabil. Ea a dovedit ca numai Pekka Jalkanen ştie mult despre lumea modală, despre microintervale şi despre recitativele primitive. Dat fiind faptul că Jalkanen a coborât mult sub stilurile şi sursele pre-baroce (adică pre-protestante), dat fiind că a preluat scări, fragmente sau citate antice, psaltice şi bizantine (*Anastasimatarion*-ul tipărit la Bucureşti de către Adriana Şirli îi este volum-sursă chiar declarată), el a şi descoperit foarte eficienta polifonie primitivă, recitativul melismatic, modurile cromatice, armoniile pre- şi non-tonale. În contrast cu stilul dominant protestant (armonia tonală), omofonia lui Pekka Jalkanen a apărut oarecum revoluţionar de nouă, plină de straniu sau impact auditiv. Asta, desigur, în comparaţie cu muzicile care pot fi auzite în Finlanda (românilor fiindu-le mai uşor de perceput această muzică).

Iar finalul piesei *Deesis*, „jucându-se" şi apoi terminând pe un unison prelung, a fost extrem de frumos, sublim chiar, impresionant.

Festivalul internațional Vara Magică

Grigore CONSTANTINESCU

I. Recital Alexandru Tomescu

Sugestia ***Verii Magice***, care a debutat în 9 iulie 2014, anunță bucuria publicului bucureştean de a asculta la Ateneul Român concerte timp de două luni – iulie, august – în "serile de miercuri". Cu inventivitate şi consecvență, Dorin Ioniță ştie să-şi aleagă colaboratorii, marea muzică şi artişti de faimă, majoritatea muzicieni români din țară şi de peste hotare, pentru a clădi arhitectura sonoră a timpului petrecut împreună. Sălile au fost până acum arhipline, ceea ce ni se oferea a avut consecvența îmbinării calității cu diversitatea.

Cu o carieră impresionantă, primul invitat era Alexandru Tomescu, liderul tinerei generații de violonişti români. Pretutindeni publicul şi presa apreciază la superlativ personalitatea charismatică a artistului, profunzimea şi frumusețea interpretărilor sale. În deschiderea Festivalului muzical **Vara magică,** Alexandru Tomescu a readus în fața publicului cele **24 Capricii pentru vioară solo** de Nicolo Paganini. Argumentele succesului continuu al acestei capodopere de virtuozitate romantică strălucitoare au fost confirmate de Interpretarea lui Alexandru Tomescu, **Capriciile** reprezentând pentru el un subiect de prim-plan în ultimele stagiuni, un reper al carierei violonistice care include titlul de laureat al Concursului Paganini, la Genova. În mâinile tânărului artist se găseşte celebra vioară Stradivarius Elder – Voicu din 1702, instrument de o inestimabilă valoare, ce face parte din Patrimoniul Național al României, câştigată prin concurs, pentru al doilea sezon, anul acesta.

Cu o remarcabilă forță – concentrare, concepție, stil, virtuozitate, rezistență scenică – Alexandru Tomescu şi-a pledat opțiunea repertorială convingându-ne din nou că vocația și talentul sunt temelia prestigioasei sale cariere. I-am urmărit interesați cântul în etapele succesiunii acestor Capricii, cu motivații diverse ca ritmică, melos, registrație, ambient expresiv, înțelegând că acumulările reluărilor capodoperei, în ultimii ani, înseamnă foarte mult pentru locul ocupat în cariera sa de violonistica paganiniană. În acest sens, putem aprecia că reluarea este mereu un pas mai sus în oferta sa interpretativă, iar **Capriciile** sunt mereu noi şi pasionante, pentru interpret şi ascultător, în întâlnirile succesive de-a lungul timpului petrecut cu noi în dialogul Tânărului maestru cu publicul.

II. Orchestra de tineret a Moldovei.

Unul dintre elementele de mare interes al Festivalului internațional "Vara magică", oferit melomanilor bucureşteni de către Asociația culturală *Lanto Communication*, este reprezentat de invitarea mai multor Orchestre europene de tineret. Este vorba de ansambluri care, de-a lungul stagiunilor Mileniului II, nu îşi pot afla încă programarea meritată, indiferent de succesul de public cunoscut cu performanțele lor. Inițiativa organizării unor asemenea ansambluri reprezintă, mai de curând, preocuparea de a se oferi generațiilor în curs de formare o modalitate şi experiență artistică educativă extrem de diferită, din constatarea noastră, de la o țară europeană la alta. Acum însă, prioritatea prezențelor specifice este subliniată în "Vara Magică". Primul dintre aceste ansambluri invitate *Orchestra de Tineret a Moldovei*, beneficiază de o colaborare pentru concertul bucureştean cu tânărul dirijor român Gabriel Bebeşelea. Impresia de ansamblu a formației de coarde inițiate la Chişinău de Adriano Marian, fiind deosebit de bună, pozitiv receptată de public. Studiul unui repertoriu complex ca varietate stilistică a preocupat Orchestra, pentru cele mai pregnante caracteristici, de la Mendelssohn (destul de neinteresantul **Concert în re minor pentru vioară,** cântat fără vlagă), la Piazzola (**Anotimpuri la Buenos Aires**), Şostakovici (**Simfonia de cameră op.110a**) şi ajungând la concluzia marelui repertoriul romantic rus cu **Serenada pentru coarde** de Ceaikovski. Formația şi-a derulat discursul spectaculos şi crescând ca efect, cu o evidentă pregnanță ritmică, unitate de sonorității (în care violoncelul şi-a câştigat mai multe aplauze decât violinele, oarecum prea incisive). Oricum, momentele de ansamblu s-au impus în muzica lui Şostakovici, au avut o variație expresivă zigzagată în lumea amero-latină a tangourilor argentiniene (Strălucită însă demonstrația solistică a foarte tânărului violonist moldovean Dmitri Pocitari) şi s-au impus prin eleganța romantică ceaikovschiană. Entuziasmat de relația cu *Orchestra de tineret din Moldova,* dirijorul Gabriel Bebeşelea a obținut succesul scontat, pentru care pledează realizările sale din ultimele stagiuni de concerte şi spectacole.

Farmecul şi magia Vienei, la Ateneul Român

Grigore CONSTANTINESCU

Am petrecut aproape trei ceasuri, în sala mare a Ateneului Român, ascultând cel de al treilea concert din ediția a III-a a Festivalului Internațional "Vara magică", stimulați de pulsul ternar a inimi muzicii vieneze, valsul. Nimic mai adevărat decât această magie muzicală, unitară, diversă şi răspândită în lume, aşa cum au demonstrat-o şi interpreții invitați de *Lanto Communication.* Principalul ghid al călătoriei sonore, Maestrul Valentin Gheorghiu, revine adesea pe podiumul de concert în dorința de a oferi iubitorului de frumos, împreună cu partenera sa de viață şi scenă, Roxana Gheorghiu, astfel de clipe muzicale inspirate. Programul vienez a început cu mărturisirea de afecțiune pentru unul dintre geniile vieneze magice, din adolescența Romantismului, Franz Schubert. Cei doi interpreți au ales, din sutele de valsuri care făceau să danseze prietenii compozitorului în legendarele schubertiade, **Opusul 9a.** Cum este lumea acestor dansuri? Un lanț de "un-doi-trei", cu subiecte asemănătoare nestematelor ce pot alcătui un colier cu sclipiri de secunde ale motivelor auzite şi nerepetabile. Minunat! Câteva momente din **Valsurile op.39** de Brahms, legănând pasul spectacolului liric între melancolie ori ambient vesel, ne-au demonstrat prețuirea acordată de acest venerabil Maestru pentru muzica lui Johann Strauss. Ghidul nostru, Valentin Gheorghiu, a ales apoi muzica polonezului care şi-a început cariera internațională, la 19 ani, în Viena: Frederic Chopin şi **Valsul în la minor**, tot în versiune de pian la patru mâini, scris la Paris cu amintiri vieneze. Descins din muzica de film, pentru a omagia lumea valsului, Haciaturian şi-a arătat în **Valsul în la minor** nostalgia şi sensibilitatea pentru modelul vienez inspirator. Aşa şi-a imaginat cursul Dunării şi Iosif Ivanovici, invitându-ne să coborâm de la Viena, pe marele fluviu, pe ambarcațiunea al cărui cârmaci, cu versiune refăcută a partiturii originale, era Valentin Gheorghiu. Am ajuns cu îndrumătorul călătoriei noastre la Maurice Ravel, cel care mărturisea dorința de a compune "un mare vals pentru a omagia memoria lui Strauss, nu Richard, ci Johann". Proiectul poemului coregrafic **La Valse,** dedicat Vienei, versiunea pentru două piane, l-a prezentat compozitorul, în primă audiție, împreună cu Alfredo Casella, în *Kleiner Konzerthaussaal* din capitala austriacă, acum un secol. Nu-mi aduc aminte, până miercurea trecută, să-l fi ascultat la Ateneul Român... La violoncel, Marin Cazacu, în duo cu ghidul pianistic al călătoriei noastre, plimbându-se pe străzile Vienei nocturne, a evocat amintiri de adolescență în cele câteva momente fauréene legănate ritmic, **Apres un rêve.** Mihaela Martin, cu vioara sa vrăjită, a schimbat apoi cu Valentin Gheorghiu replici dintr-un **Scherzo în do minor** de Brahms, pregătind întoarcerea la "modelul Schubert" ce înlănțuia dansurile celor şase Dumki din ultimul **Trio op.90,** compus de Dvorak Muzica reunea, în caleidoscopul de sentimente şi trăiri, artişti deja prezenți pe scenă, Martin-Cazacu-Gheorghiu, Maeştri care au luminat astfel sala Ateneului. Armonioasa reuniune vieneză de compozitori şi interpreți aştepta un argument final al momentul trăit magic împreună cu noi. Dacă ar fi să plecăm cu o amintire statornică de la acest concert, cred că minunata melodie a violoncelului, preluată de vioară şi pian, din **Adagioul Trioului nr. 4** de Beethoven, oferită ca supliment, este simbolul autentic al inimii muzicii vieneze.

Mihaela Martin
Valentin şi Roxana Gheorghiu
Marin Cazacu

Muzica, punte între generații

Loredana BALTAZAR

Față în față, pe podiumul Sălii Radio, un maestru al baghetei – Cristian Mandeal – şi Orchestra Română de Tineret, sau, altfel spus, experiența maturității artistice şi exuberanța tinereții interpretative!

Guvernând cele două forțe umane – individuală şi colectivă, aproape două ore de muzică de cea mai bună calitate au convins spectatorii acestui eveniment cultural special că există mostre sonore din repertoriul universal

care pot ridica sala în picioare, datorită valorii lor expresive. Supus gesturilor ferme, de o rigurozitate atent controlată, ale maestrului Cristian Mandeal, Orchestra Română de Tineret a oferit publicului bucureştean în ultima decadă a lunii iunie o avanpremieră a apariției sale concertistice pe scena festivalului internațional „Young Euro Classic", ce urma să aibă loc cu câteva zile mai târziu la Berlin. Şi nu mi se pare deloc lipsită de importanță, în acest context, mențiunea că, la acelaşi festival, au mai fost invitate anul acesta, alături de Orchestra de Tineret din România, formații similare de din SUA, China, Franța, Germania şi Rusia!

Debutând cu imnul festivalului berlinez compus de Ivan Fischer (deja inclus în repertoriul fiecăreia din cele şase orchestre ce urmau să evolueze pe scenă), programul orchestrei conduse de Cristian Mandeal a cuprins o suită din cele mai sensibile şi totodată dificile pagini romantice şi moderne ale literaturii muzicale. Complex ca paletă coloristică şi dens ca arhitectură structurală, acest program necesita un efort susținut şi constant de modelare a gestului interpretativ, căruia tinerii instrumentişti au trebuit să-i facă față, începând cu cele *Trei dansuri româneşti* ale lui Theodor Rogalski până la acordurile finale ale celei de-a şasea simfonii semnate de Ceaikovski, *„Patetica"*, parcursul interior fiind jalonat de încă două creații de referință ale secolului trecut: *Rapsodia spaniolă* de Maurice Ravel şi *Dansul celor şapte voaluri din opera Salome* de Richard Strauss.

Dacă atât tablourile sonore ale lui Rogalski cât şi *Dansul celor şapte voaluri* ale Salomeei (R. Strauss) au avut senzualitate timbrală şi o concretețe imagistică rafinat gradată până la insinuări subtile ale vizualului, *Rapsodia spaniolă* a lui Ravel s-a reconstruit pe sine dintr-un puzzle ritmico-intonațional temperamental cu inflexiuni iberice; însă, dintre toate cele patru piese enumerate anterior, cea care s-a detaşat vizibil ca moment interpretativ de vârf al întregului traseu muzical a fost *„Patetica"* ceaikovskiană, oglindă semnificativă a temperamentului slav, atât de vulnerabil la nivelul metamorfozelor stării interioare, exploziv-implozive.

Sub formă de bis, Valsul din suita *„Masquerade"* de Aram Haciaturian şi Polka „" de Johann Strauss au constituit răspunsul elocvent al orchestrei la aplauzele repetate ale spectatorilor şi, totodată, o posibilă direcționare către un final relaxant al întregii seri concertante înveşmântate în haina tinereții.

După doar trei seri, la "Young Euro Classics", acelaşi ansamblu (afiliat, din acest an, Centrului Național de Artă "Tinerimea Română", sub conducerea maestrului Marin Cazacu) obținea respectul publicului german si aprecierea criticii de specialitate,ca recompensă binemeritată pentru calitatea actului său interpretativ şi pentru dimensiunea empatică a comunicării artistice:

"Orchestra Română de Tineret poate fără nicio problemă sa țină pasul cu orchestre de talie mondială. Chiar şi orchestre de top pot lua ca exemplu tinerii muzicieni români."

"Una dintre cele mai bune interpretări ale Pateticii. La sfârşit a trebuit să ne ținem răsuflarea."

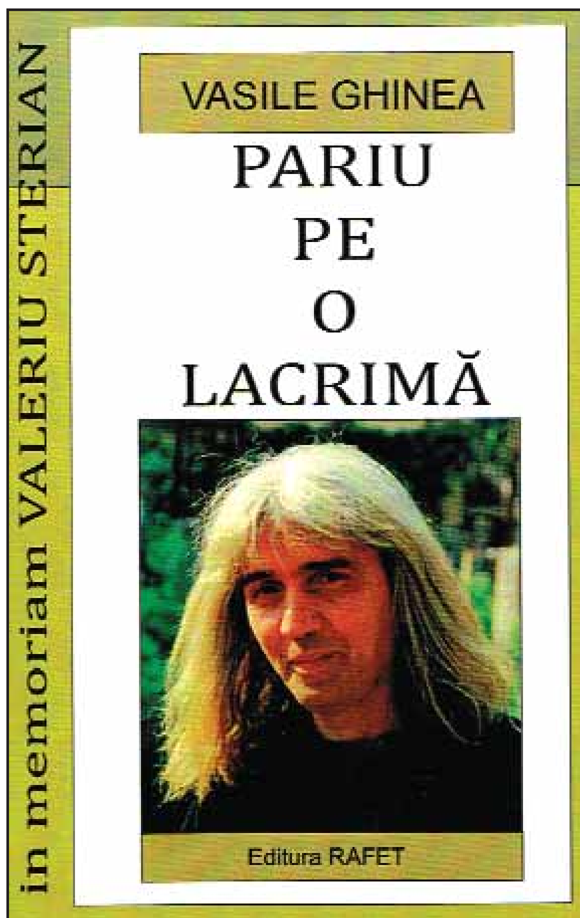
"Orchestra Română de Tineret, împreună cu dirijorul său Cristian Mandeal, a reuşit pentru prima dată in acest sezon, să ridice publicul in picioare."

"Ce seară plină de elan de la prima la ultima secundă,… cu minunații tineri români care vin din noua generație!"

Un motiv în plus de a elogia pleiada de muzicieni care aureolează şi astăzi România pe scenele lumii, prin talentul şi dăruirea lor! (Foto. Virgil Oprina)

Vasile Ghinea – Pariu pe o lacrimă

Cu puțin timp înaintea concertului „In memoriam Valeriu Sterian” de la Râmnicu Sărat,

editorul Constantin Marafet (directorul editurii Rafet, la care apare cartea) inițiază apariția unui volum biografic dedicat artistului, realizat cu ajutorul cantautorului Dan Manciulea şi poetului Vasile Ghinea. Elaborat în doar două săptămâni, volumul nu avea cum să depăşească dimensiuni reduse: are doar 54 de pagini, din care biografia propriu-zisă ocupă 19 pagini. Acestea sunt urmate de 17 pagini cu fotografii inedite alb-negru, apoi de un interviu cu Doru Sterian (fratele artistului) realizat de Cornel Tudose şi de fragmente sau cronici din presa vremii.

Născut la 21 septembrie 1952, Valeriu „Vali” Octavian Sterian a fost răpus de cancer la numai 48 de ani, la 16 septembrie 1999, dar flacăra muzicii o duce mai departe fiul Oliver (absolvent de Conservator), bateristul formației Voltaj. A terminat psihologia, iar în timpul studenției formează duo-ul „Vali şi Carmen” cu care se impune în sfera muzicii folk. Îşi continuă traiectoria ca solist, lansând cântece cu puternic impact (de neuitat rămâne „Vino Doamne” - intonat deseori în Piața Universității), înregistrând albume bine primite şi efectuând turnee în străinătate. Îşi alcătuieşte formația „Compania de sunet”, devenind practicant al folk-rockului, şi îşi amenajează studioul B'inişor, unde se imprimă numeroase discuri folk ale colegilor săi.

Concitadinii săi nu l-au uitat: a apărut acest volum, şcoala nr. 8 poartă numele său, se organizează un festival folk în memoria sa. Frumos ar fi ca şi alte localități să-şi cinstească artiştii în acest fel....

Cristian Ghica – ROCKescu

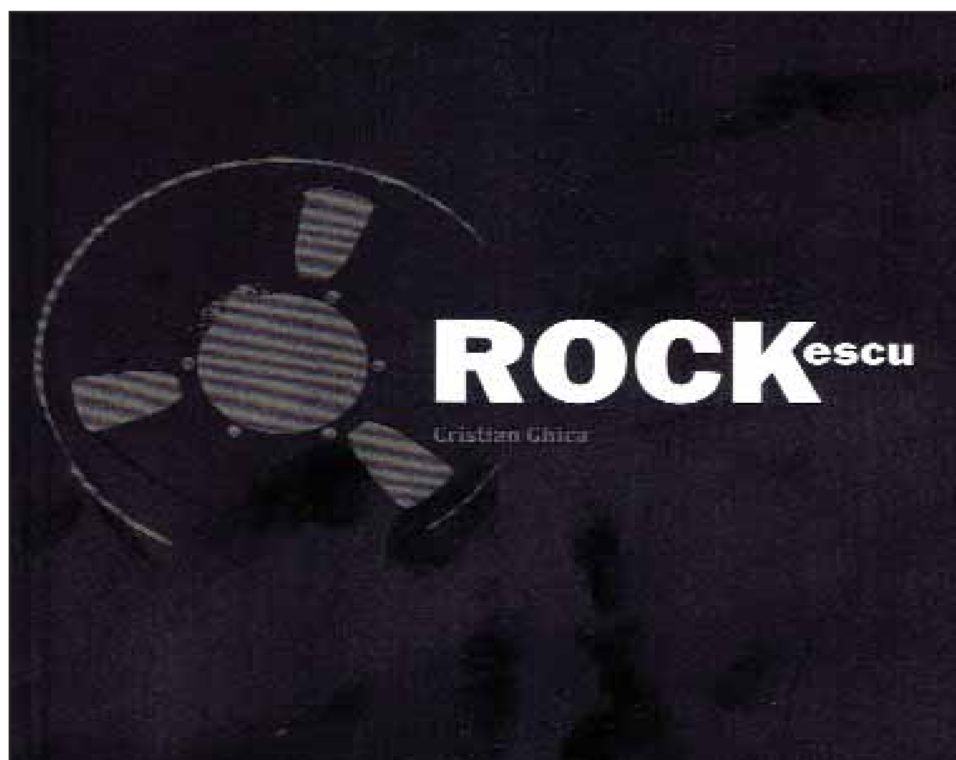
Un volum cu format şi copertă aparte, un titlu interesant, apărut la editura România pur şi simplu în 2014. Sumarul este asemuit conținutului unui album discografic, fiind intitulat Tracklist şi cuprinzând Side A - ROCK şi Side B - escu, plus „În loc de prefață” şi „Bonus Track” (Postfață), în total 168 de pagini împărțite în 16 capitole.

Tânărul autor din Caracal mărturiseşte că a scris cartea într-o lună, cu frenezie nebună, pentru a zugrăvi cu candoare şi sinceritate lumea reală a adolescenței sale. Câțiva elevi se simt legați prin audierea muzicii rock, care-i face să se simtă aparte şi să vadă în alt mod realitățile din jurul lor - de altfel muzica nu constituie, paradoxal, filonul principal al volumului, ci considerațiile morale, economice, politice, referitoare la societatea românească de după 1990.

Tineretea autorului îl face să considere că spiritul rock de frondă nu a existat la noi în anii comunismului, ci a apărut doar după 1990, iar depărtarea de marile centre muzicale ale țării îl duce la ignorarea totală a formațiilor noastre de gen, toate referirile făcându-se la grupuri străine - păcat....

Pagini interesante despre viața şi pasiunile muzicale ale adolescenților care edifică societatea noastră actuală.

Recenzii de **Dan CHIRIAC**

Gărâna Jazz – Un festival la vârsta majoratului

Florian LUNGU

Ajuns în lunga vară ploioasă la ediția a XVIII-a, **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE JAZZ GĂRÂNA 2014** (10 – 13 iulie) s-a vădit în chip indubitabil cea mai împlinită, mai echilibrată, mai relevabilă sub aspect valoric înfățișare artistică de până acum a acestui veritabil ***Mecca*** autohton al jazz-ului – loc de pelerinaj unde mii și mii de dreptcredincioși întru muzică vin să-și dăruie prinosul devoțiunii pe altarul Artei Creativității pure, fie ei din Timișoara, din toată țara, chiar și depășindu-i fruntariile. Vorbim, firește, despre o mega-sărbătoare muzicală ce și-a dobândit deja, indiscutabil, dreptul de a fi un ***brand cultural*** al României. Căci de la un agreabil „party între prieteni" ce se derula prin 1997 în curtea hanului din Gărâna al lui **Gigi Tăuș**, la fenomenul sonor strămutat acum un deceniu în încăpătoarea **Wolf's Meadow** din același miraculos areal, **GĂRÂNA JAZZ FESTIVAL** se recunoaște drept vrăjitul tărâm al regăsirii de sine, al fraternizării spiritelor, al triumfului artei cu majusculă dar și al comuniunii cu Mama Natură de o rară generozitate...

Ei bine, cu cine s-a gândit să ne regaleze la această a XVIII-a ediție, (încă) „tânărul și neliniștitul" **Marius Giura** (cu ceilalți „giurați" of his family, **Gabriela**, **Bebe**, **Caius Giura**), după o matură chibzuință de vreo numai treisuteșaizeciși... de zile și nopți de neodihnă, de alergat după sponsori, mii de telefoane, mail-uri, acte, negocieri? Cu oferta unui program pe cât de opulent, pe atât de seducător, coroborând contribuțiile creative ale celor aproape șaizeci de artiști invitați din zece țări, incluși în nu mai puțin de 16 recitaluri pe impunătoarea scenă din Poiana Lupului. Un ***Line up*** de excepție!

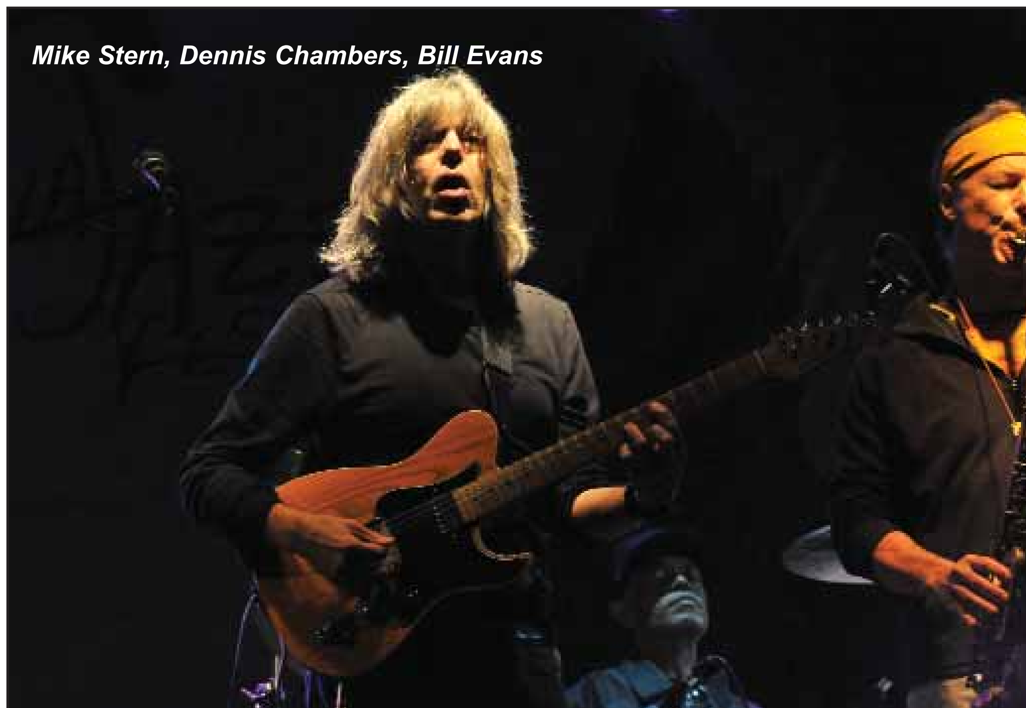
Contribuția românească a apărut plină de miez, reprezentativă pentru generația medie și cea tânără a jazzman-ilor noștri. Ne referim îndeosebi la două personalități accentuate. Pianistul-compozitor-profesor **Mircea Tiberian** s-a implicat în argumentarea creativității contemporane prin proiectul „Both Sides Of The River", un program bazat cu predilecție pe ***instant composing*** propus împreună cu o excelentă secție ritmică probată în ultimii opt ani, americanii **Chris Dahlgren** - contrabas, **John Betsch** - baterie, ca și cu saxofonistul flautist timișorean invitat **Liviu Butoi.** La rândul său **Pedro Negrescu**, basist, dirijor, compozitor a etalat o formulă internațională, cu coechipierii **Cseke Gabor** (pian) și **Mohay Andras** (baterie) din Ungaria, toți trei cu trup și suflet angajați în tălmăcirea a opt compoziții originale ale protagonistului, inclusiv piesa „Hapy" dedicată fiicei sale, titlu ce va da genericul unui nou album discografic aflat în pregătire. Într-o benefică replică a generațiilor, mai recent afirmată dar impunându-se printr-o activitate ferventă pe mai multe scene europene, tânăra, talentata, multi-premiata **Elena Mândru** (26 de ani) din Cluj, vocalistă și compozitoare, a aliniat pe scena gărâneană grupul **„Finnection"** cuprinzându-i alături de ea pe patru tineri instrumentiști finlandezi, violonistul **Sampo Hiukkanen**, pianistul **Tuomas Juhani Turunen**, contrabasistul **Eero Seppä**, bateristul **Anssi Tirkkonen**, cei cinci tineri muzicieni oferind auditorilor noi creații proprii ale cântăreței și ale pianistului, plus două compoziții semnate de **Johnny Răducanu** și de **Marius Popp**. Iar ca reprezentanți ai Timișoarei, i-am reascultat pe interpreții atât de activului **Trio „Jazzybit"**, adică organistul **Teodor Pop,** ghitaristul bas **Mihai Moldoveanu** și bateristul **Szabo Csongor Zsolt** (mezinul Festivalului), în susținerea unui ambițios program alăturând zece compoziții de grup.

Joey De Francesco

Cum **Teo Pop** a avut un foarte serios concurent în persoana exponentului nr. 1 în lume în interpretarea la orgă electronică Hammond, **Joey DeFrancesco**, ajungem astfel la numele reprezentanților ***patriei*** jazz-ului, Statele Unite ale Americii. Nume de certă rezonanță ce s-au constituit drept veritabile capete de afiș ale actualei ediții. În prima seară a devenit pe merit subiect al admirației unanime notoriul trompetist **Dave Douglas**, prezent pe muntele Semenic în fruntea team-ului propriu **„The Riverside Quartet"** (numit astfel după titlul celui mai recent lansat CD al grupului) din care face parte remarcabilul basist **Steve Swallow** și doi înzestrați tineri instrumentiști canadieni, frații **Chet Doxas** - saxofon tenor și **Jim Doxas** - baterie. Într-o

formă de zile mari, super-performantul organist, trompetist şi vocalist **Joey DeFrancesco** a incendiat asistenţa cu al său trio exultând de swing – în componenţă, alături de lider, ghitaristul **Jeff Parker** şi bateristul **George Fludas**. Să amintim că **Joey DeFrancesco** şi virtuozul baterist **Dennis Chambers** l-au secondat în octombrie 1993 la Sala Palatului din Bucureşti pe **John McLaughlin**... Organistul şi bateristul s-au regăsit peste arcul timpului la Gărâna în 2014, însă în grupuri diferite, **Dennis Chambers** aparţinând **Quartetului** copilotat măiastru de doi redutabili instrumentişti, ghitaristul **Mike Stern** şi saxofonistul **Bill Evans** (amîndoi colaborau prin anii '80 cu **Miles Davis**!), într-al lor ***band*** remarcându-se şi admirabilul ghitarist bas **Tom Kennedy**. După umila opinie a semnatarului acestor rânduri, recitalul lor a marcat un triumf al succesului la public în finalul apoteotic al Festivalului, după cum pe coordonatele succesului s-a înscris şi aşteptata evoluţie scenică a actualei întruchipări ***fusion*** a legendarei formaţii „**King Crimson”** (46 de ani de la înfiinţare!), sextetul **„The Crimson ProjeKCt”**, însumând contribuţiile, alternative dar şi concomitente, a două trio-uri: aşadar doi basişti, aprecistul **Tony Levin** şi viguroasa **Julie Stick**, doi ghitarişti, celebrul **Adrian Belew** (şi vocalist) şi **Markus Reuter**, doi baterişti, energicii **Pat Mastelotto** şi **Tobias Ralph**. Sub aspect valoric vorbind, unul dintre punctele culminante ale Festivalului l-a constituit recitalul **Sextetului „Colors Of A Dream”** condus de prestigiosul trompetist **Tom Harrell**, grup relevându-i ca distinctivi improvizatori pe saxofoniştii **Wayne Escoferry** şi **Jaleel Shaw** secondaţi de o bună secţie ritmică – **Ugonna Okegwo** la contrabas şi **Jonathan Blake**, baterie; împreună cu ei, aşteptată ca o mare surpriză, cântăreaţa de culoare **Esperanza Spalding s-**a dovedit din păcate o apariţie scenic-interpretativă destul de ştearsă.

Mike Stern, Dennis Chambers, Bill Evans

Ca de fiecare dată, nu au lipsit instrumentiştii de jazz de linia întâi ai continentului nostru, bineînţeles la loc de frunte figurând mai ales nordicii, inventivi promotori ai tendinţelor contemporane. Din Norvegia, Suedia şi Marea Britanie, am aplaudat **„Marius Neset Quartet”** cu protagonistul la saxofon tenor, **Peter Eldh** la contrabas, **Joshua Blackmore** - baterie şi **Jim Hart** la vibrafon. Şi tot din Norvegia **„Arve Henriksen Band” –** trompetistul compozitor lider avându-i drept parteneri pe compatrioţii **Jan Bang** - sampler, **Stian Westerhus** - ghitară, **Ingar Zach** - baterie. Ghitaristul - om orchestră **Stian Westerhus** s-a afirmat şi într-un interesant recital solo, ajutat de un complex instrumentar electronic. Din Suedia a sosit apreciatul band condus de ghitaristul de marcă **Ulf Wakenius,** cu pianistul **Lars Jansson**, basistul **Paul Svanberg** şi bateristul **Jesper Bodilsen**. Acordeonistul finlandez **Kimmo Pohjonen** a atras mai mult ca showman decît ca muzician. Am putut sesiza indicele de originalitate al programului oferit de **„Trio Libero”** în frunte cu apreciatul saxofonist britanic **Andy Sheppard**, însoţit de basistul francez **Michel Benita** şi de bateristul scoţian **Sebastian Rochford**. Cu adevărat inventivi s-au recomandat şi instrumentiştii polonezi reuniţi într-un sui generis **„Imaginary Quartet”** condus de violonistul **Adam Bałdych**, cu pianistul Paweł **Tomaszeski,** basistul **Michał Barański** şi bateristul **Paweł Dobrowolski**.

Ar mai fi multe de spus despre standul de discuri al magazinului „Andante Music”, despre lansări de cărţi (semnate de **Mircea Tiberian**, **Doru Ionescu**, **Adriana Cârcu**), de discuri (**Elena Mândru**, **Horea Crişovan**, **Exit Oz**, **Mircea Tiberian**), expoziţii foto (**Liviu Tulbure**) şi de artă plastică (**Valeriu Sepi**, **Elisabeth Lili Ochsenfeld**), despre tricouri personalizate, afişe şi alte suveniruri, despre specialităţile gastronomic-culinare (don't forget tentantul gulaş al lui **Gigi Tăuş**!) dovedind odată în plus că am trăit un eveniment de... bun gust. Şi fiindcă **Festivalul** bănăţean a ajuns o veritabilă industrie, să menţionăm că şi la prezenta ediţie a molipsit întreaga zonă cu jazz, favorizând în paralel o mini-stagiune ce s-a derulat spre orele prânzului vineri, sâmbătă şi duminică la bisericile din Văliug, Brebu Nou şi în locaţia-mamă a Festivalului; curtea hanului „La răscruce" din Gărâna...

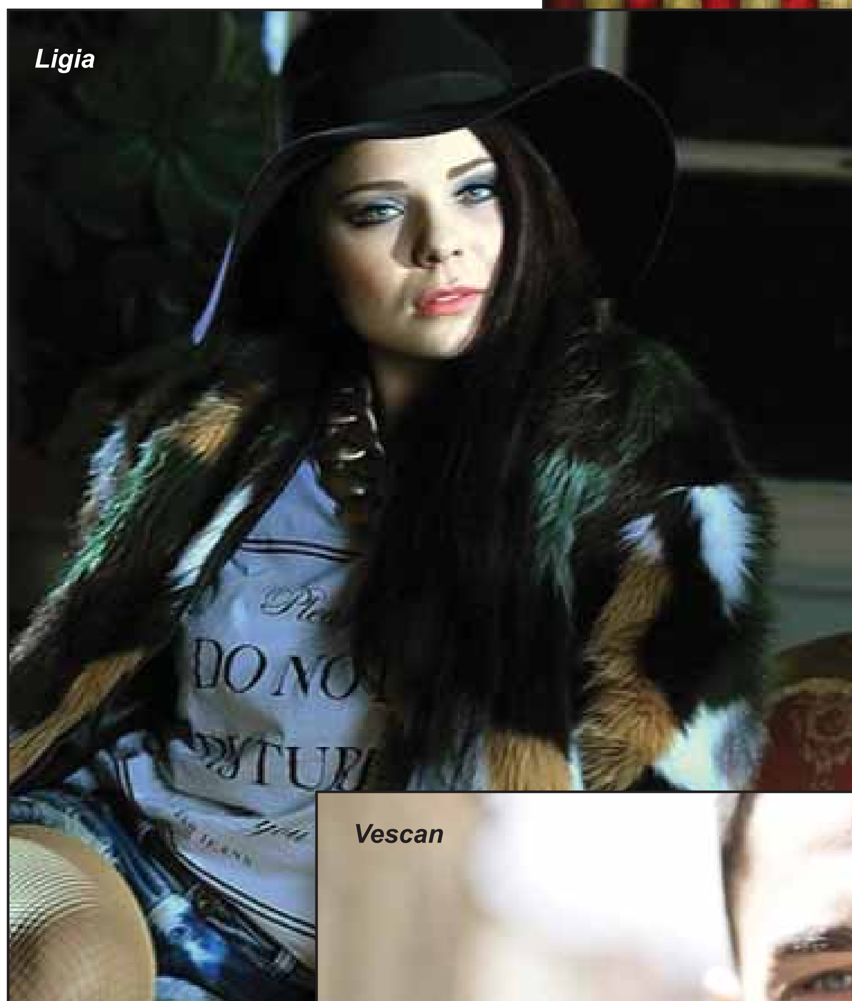
Bravo Jazz Banat! (Foto: Liviu Tulbure)

Top estival

Marius GHERMAN

Am mai scris-o, spus-o şi o repet: raportat la populaţie, cu certitudine Focşanii bat de departe orice alt oraş în ce priveşte frecvenţa şi consistenţa valorică ale concertelor publice programate în marea Piaţa a Unirii. Sunt câteva evenimente majore în fiecare an (fericiţi localnicii, fiindcă aceste reprezentaţii sunt gratuite!), culminând cu Revelionul în aer liber; dintre acestea se detaşează "Zilele municipiului Focşani", la cele trei reprezentaţii asistând în minunatele seri de vară circa 20.000 de spectatori! Explicaţia audienţei uriaşe este una foarte simplă: preşedintele C.J., Marian Oprişan, a purces la un sondaj de opinie în rândul tinerilor, urmând a le aduce în dar titulaturile de maxim succes în topurile estivale. Ceea ce s-a şi întâmplat, mai mult ca oricând piaţa răsunând, reluate din mii de piepturi tinere, de refrenele pieselor cu milioane de vizualizări de pe youtube. O singură sugestie: între festivalul de folclor şi programul modern (în care a fost totuşi puţin cam mult hip-hop) se impunea un "tampon" cu secvenţe de muzică uşoară (inexplicabil neglijată la aceste manifestări) sau etno, pentru a se evita trecerea prea bruscă.

Maximilian

Ligia

Clujeanul Vescan şi petroşeneanul Doddy au încălzit serios spectatorii cu titlurile lor de succes: "Poze de album", "Pleacă", "Piesa mea preferată", "Nici o zi fără tine", pentru ca Vescan s-o aibă alături pe podium pe populara Alina Eremia în super-hitul estival "În dreapta ta". "Crescută" de regretaţii Titus Munteanu şi Cornel Fugaru, Alina Eremia are acum 21 de ani, este o domnişoară încântătoare şi se bucură de o popularitate ieşită din comun în rândul adolescenţilor, în urma apariţiei în serialul "Pariu cu viaţa" şi în trupa LaLa Band. A cântat cu siguranţă (să nu uităm că este laureată a unor festivaluri internaţionale din

Vescan

Egipt, Malta, Belarus) “Cum se face”, “With or Without You”, “Tu eşti vara mea”. Băcăuanul Claudiu Husaru a adoptat pseudonimul Maximilian din 2008, odată cu lansarea albumului “Volumu’ la

Taxi

Maxim... ilian!”. A colaborat de-a lungul timpului cu toate vedetele genului hip-hop, la Focşani dinamizând atmosfera cu titlurile sale “Aseară (Haş-Haş)”, “Maxim, am spus” şi mai ales “Sophie”; acesta din urmă, cântat împreună cu MefX, are nu mai puţin de 11 milioane de vizualizări pe YouTube! Un recital internaţional a fost cel oferit de turcul Kaan (a revenit mai târziu pe scenă pentru a cânta “Criminal” alături de Smiley) şi de Foti, fost component al trupei Culture Beat; veniţi direct de la Dubai, cei doi au oferit un show dinamic. Vedeta primei seri a fost piteşteanul Andrei Tiberiu Maria, alias Smiley, cel care din 2001 şi-a legat numele de formaţia Simplu, cu succese cum ar fi “Oficial îmi merge bine” sau “Oare ştii?”. Din 2008 se dedică unei cariere solistice, înlănţuind hit-uri cum ar fi “În lipsa mea”, “Preocupat cu gura ta”, “Am bani de dat”, “Plec pe Marte”, “Dream Girl”, “Dincolo de cuvinte”, “Acasă”... Este vedetă TV, aureolat cu numeroase premii, erou de film şi, alături de formaţia sa, a fost într-o formă senzaţională, confirmându-şi statutul de superstar actual.

Alina Eremia

Seara a treia a festivalului ne-a prilejuit reîntâlnirea cu frumoasa Ligia Moldovan, care anterior colecţiona premii la concursurile de muzică uşoară. Asemeni altor colege ale sale, a “cârmit-o” către genurile muzicale dansante, mai profitabile, lucrând cu Florin Nedelcu (“Live Artists”) la casa Lanoy Production. Alături de Alama (Siakas Evanghelos), Ligia a cântat melodiile care au transformat-o într-un idol tânăr: “Destul de vară”, “Helena”, “Ca în Asia”, “Greek love”, revenind apoi pe scenă, în ovaţiile publicului, pentru a cânta, împreună cu F. Charm, inevitabilul “30 de grade”, 8 milioane de vizualizări pe Youtube. De fapt, aceste colaborări, aşa cum discutam cu Andreea şi Radu Fornea, au fost “clou”-ul festivalului, pentru că n-am avut de-a face doar cu o înşiruire de recitaluri: F. Charm a cântat şi cu Ligia şi Rolla Sparks, Maximilian cu MefX, Vescan cu Alina Eremia, Smiley cu Kaan... F. Charm este producător de top, colaborând cu Delia, Emil Lassaria, Alessia, Sonny Flame, Lora, Miss Mary (“Rollin’”). Recitalul său a inclus o parte din

F. Charm

invitației Fanfara din Calafindeşti (Suceava), Buciumaşii din Spulber (Vrancea), ansamblul maghiar Kikerics din Sighişoara (Mureş), “Comoara Vrancei” din com. Năruja, ansamblul ucrainian “Kolomeika” din Siret (Suceava), ansamblul “Codru” de la Orhei (Republica Moldova), “Efem Ardeniz” din Turcia (interesant instrumentul tradițional “balama”, cu solista Aybiike), ansamblul sârbesc “Akud mladost” din Timişoara, cel grecesc din oraşul Mesologhi, condus de Anghelos Stamatis şi, fireşte, cu apariții consistente, ansamblul gazdă şi organizator, “Țara Vrancei”. În felul acesta, Zilele municipiului Focşani, dublate de un târg de produse şi tradiții locale, s-au adresat unui public larg, nu numai tineretului, succesul fiind şi de această dată unul de excepție.

titlurile care l-au făcut atât de popular: “Departe de tine” (5 milioane de accesări pe youtube), “Nici măcar 1 milion”, “Broken wings”, “Aproape de tine”, “Leonardo”, “Roz sau gri”. Între “pupilele” sale de la Lanoy Production se numără şi Rolla Sparks (Olga Cristiana), pe care a chemat-o lângă el pe scenă pentru “TNT” sau “Shimmy Yo”. Descoperită şi lansată de Titus Munteanu la TVR, Janina Nicoleta Ghinea (Nicole Cherry) este, la 15 ani, adulată de mulți adolescenți, dar ar fi bine să învețe ce este modestia, pentru că mai e drum lung până a deveni vedetă. Ea a cântat, cu câțiva instrumentişti proprii, “Memories” (9 milioane de vizualizări), “Yes I Can” şi “Vara mea”. În finalul festivalului, trupa Taxi a aniversat ,împreună cu 10.000 de spectatori entuziaşti, 15 ani de carieră fructuoasă, cu 7 albume (între care “Romantica”, “Americanofonia”, “Politica”), o reprezentare a României la Eurovision, peste o mie de concerte, zeci de premii şi videoclipuri. Dan Teodorescu şi colegii săi n-au putut ocoli titlurile care i-au făcut cunoscuți, între care “Cele două cuvinte”, “Aici sunt banii Dvs.”, “Criogenia salvează România”, “Luna”, “Te văd în toate femeile”, “Stelele care cad”, “Agentu ‘008”, cărora le-au dat viață cu umor şi relaxare.

Smiley

Prima seară, în întregime, şi prima parte a celei de a doua au fost consacrate celei de a II-a ediții a festivalului internațional de folclor “Plaiurile Mioriței”, deschis cu atrăgătoare parade ale costumelor. O inițiativă frumoasă a ansamblului folcloric profesionist “Țara Vrancei”, condus de Maria Murgoci. La actuala ediție au răspuns

Rolla Sparks

ORFEUL de AUR pentru Opera Comică

Tinerii artişti şi-au mai adjudecat recent alte trofee, câteva internaţionale, numărul premiilor

internaţionale ridicându-se la 25, într-o galerie impresionantă la care se adaugă şi 30 de premii naţionale. Astfel, Opera Comică pentru Copii a obţinut în Bulgaria, la cea de-a VI-a ediţie a Campionatelor Europene de Folclor, EURO FOLK Festival 2014, Grand Prix-ul, titlul de Campioană Absolută şi Trofeul “Orfeul de Aur”, alături de Medalia de Aur, 5 Premii Speciale şi Placheta “Orfeul de Aur”. Găzduit timp de zece zile de superbele localităţi de la ţărmul Mării Negre (Nessebar, Burgas, Sunny Beach şi Saint Vlas) acest eveniment s-a desfăşurat sub egida Academiei Europene de Folclor, a EAFF, European Association of Folklore Festival (director Nikolov Kaloyan) şi a EURO FOLK Academy.

”ROMANIA, Land of my Heart” s-a intitulat programul prezentat de tinerii şi talentaţii artişti români, însoţiţi şi de data aceasta de directorul fondator, Smaranda Oţeanu Bunea. În semifinalele festivalului-concurs, Operei Comice pentru Copii i-au fost decernate Medalia de Aur, 5 Premii Speciale pentru soliştii vocali (Oana Şerban, Lucia Racoveanu, Roberta Enişor, Jennyfer Dumitraşcu şi Bogdan Şerban) şi placheta “Orfeul de Aur“, distincţii care le-au permis accesul în Marea Finală. În ultima seară de festival ei aveau să triumfe, obţinând trofeul suprem şi un premiu în valoare de 1.000 de euro.

La succesul extraordinar al spectacolelor de muzică şi dansuri româneşti a contribuit şi baletul care a impresionat publicul spectator, juriul şi organizatorii; Alexandra Corneanu, Theodora Munteanu, Andreea Soare, Claudia Iagăr, Alis Gheorghe, Sabina Chirilă, Andy Ardeleanu, Mihai Pricope, Daniel Manea, Ionuţ Birjoveanu, Octavian Iuga şi Andrei Dogaru. Acest succes se adaugă celor mai recente obţinute de Opera Comică pentru Copii, una dintre cele mai apreciate instituţii de cultură bucureştene. În aprilie artiştii au cucerit la la Sankt Petersburg, la cea de-a II-a ediţie a SUPER DANCE Festival, Festivalul Internaţional de Folclor şi Dans Modern, Medalia de Aur și două premii I la două categorii (dans modern şi dans popular). La sfârşitul lui 2013, la a XII-a ediţie a Festivalului Internaţional de Folclor de la Praga, românii au cucerit distincţia Certificat of Excellence şi calificativul Excellent, un alt premiu internaţional cucerit imediat după Trofeele şi Premiile din Turcia (Certificat of Excellence la Mediterranean Culture and Art International Festival) şi Bulgaria (Marele Premiu ”Orfeul de Aur” la Black Sea Fest din cadrul EURO FOLK 2013).

La EURO FOLK Festival, considerat ”Numărul 1” în Europa, participă anual între 9.000 şi 15.000 de muzicieni, interpreţi şi dansatori din toată lumea. Este difuzat şi preluat de zeci de posturi de televiziune şi, prin intermediul World Wide Internet Television, EURO FOLK este transmis live online. Alături de România au fost prezente peste 70 de trupe şi ansambluri artistice din ţări de pe două continente, Europa şi Asia.

Text şi foto: **Oana GEORGESCU**

Rock simfonic

Anca HERGHELEGIU

Avanpremiera, să-i spunem aşa, a avut loc cu ocazia unui concert intitulat "Autoportrete", găzduit de terasa mall-ului Promenada. A fost o reprezentaţie în întregime acustică, cunoscutele titluri ale formaţiei Vunk (Pleacă, Înconjurul lumii, Dau alarma, Ploaie fără nori, Gata, Curat, ş. a.) fiind expuse într-o manieră de factură clasică, mai calmă, mai elaborată, ele urmând a fi cuprinse într-un DVD. Dacă la acest concert compozitorul George Natsis a fost implicat doar prin aducerea unui cvartet de coarde ce a cântat alături de Vunk, aranjamentele pentru cvartet aparţinându-i, după două săptămâni lucrurile au căpătat o cu totul altă anvergură. Organizat de ARCUB, concertul a fost inclus în "Bucharest Film Festival", aici Natsis având sub bagheta sa un ansamblu reunit de 44 de instrumentişti, avînd ca schelet Camerata Regală şi suflătorii (brass plus sax) de la "Bucharest Jazz Orchestra". O orchestră tânără, de elită – în mare cea care l-a acompaniat pe celebrul Steve Vai în turneul european de anul trecut. Hit-urile formaţiei Vunk au fost cântate în forma lor consacrată, trupei adăugându-i-se orchestra, cu un aport excepţional de culoare şi spectaculozitate. Invitată a fost Monica Anghel, care a cântat în duet cu Cornel Ilie piesa de mare sensibilitate "Ploaie fără nori". Înafară de titlurile amintite anterior, atmosfera electrizantă creată de publicul care a făcut arhiplină Piaţa "George Enescu" a fost sporită de interpretarea altor şlagăre, cum ar fi "Regele şoselelor", "Scapă-mă de ea", "Numai la doi". A fost cu adevărat un eveniment unic de rock simfonic de înalt nivel, din păcate anvergura sa, ne declară George Natsis, îl face greu repetabil; de ce însă nu, de pildă, în cadrul concertelor conexe de la Festivalul "G. Enescu"?

G. Natsis alături de Vunk

Vara lui Raoul

Octavian URSULESCU

Rareş Borlea probabil ajunge rar în Turda natală, cu atât mai mult cu cât primăria locală, asemeni multora, uită vedetele născute aici şi invită pe bani grei artişti din alte oraşe! Situația îmi este personal familiară, fiindcă n-am fost NICIODATĂ invitat să prezint în județul meu natal, Mureş, de Consiliul județean, Prefectură, primăriile din Tg. Mureş sau Reghin, pentru că, se ştie, nimeni nu e profet în țara lui... Dar în cazul lui Raoul este şi mai explicabil, fiind cât se poate de ocupat – efect al popularității în creştere. Abia a lansat un nou album, la care a colaborat cu tânărul compozitor Marius Cristi Popa, că a şi plecat pe litoral. Aici cântă seară de seară, împreună cu Gheorghe Gheorghiu şi alți artişti, la faimoasa terasă ”Cireşica” din Neptun, dar este implicat şi în spectacolele organizate de Alexandru Bebe Mihu, în care apare alături de Mirabela Dauer, Maria Dragomiroiu, Romică Țociu şi Cornel Palade, Petrică Mâțu Stoian, Nicu Paleru. Asta doar pentru câteva săptămâni, pentru că după 20 august se urcă în avion şi ia drumul Statelor Unite şi Canadei, unde va fi protagonistul unor mari spectacole desfăşurate la Chicago, Toronto, Oshawa şi Hamilton. Cît despre programul toamnei, acesta este şi mai încărcat, dar... totul la timpul său.

Ştiri interne

M. ANTON

ANA BANICIU lansează primul videoclip din cariera sa solo, pentru single-ul “**Karma**”, scris şi compus de **Mihai Ristea**. Piesa beneficiază de un videoclip plin de viață şi culoare, în regia lui **Michael Mircea**. Ana Baniciu este membră a grupului **LaLa Band** şi a jucat în serialele “**Pariu cu viața**” şi “**O nouă viață**”. În decembrie anul trecut a lansat prima piesă din cariera solo, “**Iubire sau război**”, alături de rapperul Doddy.

Sophia

Non-conformista **SOPHIA**, desemnată la Celebrity Awards “vedeta cu cel mai spectaculos look din România”, lansează o nouă piesă, de această dată în limba română. Este vorba de o compoziție a lui Shift, “**Ziduri**”.

KATE LINN lansează al doilea single din cariera sa, “Wildfire”. Artista s-a bucurat de succes încă de la primul single, “Ring my bell”, cu care a reuşit să ajungă în Top 10 din Turcia. “Wildfire” beneficiază şi de un videoclip regizat chiar de producătorul piesei, Cristian Tarcea.

MAMAIA COPIILOR 2014, ediția a XIV-a

Oana GEORGESCU

Sute de copii şi adolescenți foarte talentați au venit din toată țara la Constanța, unde a avut loc cea de-a XIV-a ediție a Festivalului Național de Creație şi Interpretare „Mamaia Copiilor". Pentru al cincilea an consecutiv, concursul a fost găzduit de Casa de Cultură a Sindicatelor. "Este o ediție super-bogată în materie de voci" – spunea directorul festivalului, Liviu Manolache, care doreşte ca anul viitor să organizeze şi o ediție folclorică a Festivalului „Mamaia Copiilor".

Andrei Tudor, Daria Crişan

Cifrele acestei ediții au fost impresionante. Peste 800 de interpreți, cu vârste cuprinse între 4 şi 15 ani, „au luptat" în preselecții pentru a prinde un loc în marea finală a celui mai important concurs de interpretare şi creație dedicat tinerelor talente. Au fost organizate preselecții în 11 oraşe, urmate de patru mari selecții zonale. La Constanța au evoluat 300 de copii, care au prezentat 98 de momente muzicale, 20 de melodii în primă audiție şi 13 show-uri, una dintre noutățile acestei ediții fiind introducerea secțiunii "Show", care a adus un plus spectacolului. De altfel culoarea şi savoarea festivalului au fost date şi de cele peste 400 de costume ale interpreților şi dansatorilor, create special. Cei 64 de concurenți de la Secțiunea Interpretare, programați pe 4 grupe de vârstă, au cântat numai muzică românească! Printre aceştia s-a numărat şi Beatrice Florea (10 ani) din Iaşi, care a cucerit locul III. Elevă a profesoarei de canto de la Palatul Național al Copiilor din Iaşi, Anca Apetroaiei, ea a fost susținută de FILDAS şi CATENA Grup.

Juriul prezidat de soprana Felicia Filip a fost alcătuit din personalități ale vieții cultural-artistice: compozitorii Jolt Kerestely şi Viorel Gavrilă, vedeta Nico, regizorul Cristian Mihăilescu, realizatoarea TVR Iuliana Marciuc. Pentru secțiunea Creație, Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România a delegat trei jurați: Iulian Vrabete, Mihai Pocorschi şi Mircea Drăgan. Ei au desemnat cea mai bună piesă din cele 19 aflate în concurs, pe trei secțiuni: muzică pentru preşcolari, şcolari şi adolescenți. Trofeul "Aurel Manolache" a fost acordat melodiei "Cerul e al meu", compusă de Andrei Tudor, pe versurile Andreei Andrei. Piesa a fost interpretată de Daria Crişan, eleva Cristinei Manoliu Săvulescu. Remarcabilă a fost şi evoluția Corului de Copii "Sunetul Muzicii" din Corbeanca şi Baloteşti, condus de aceeaşi Cristina Manoliu Săvulescu. Compozitoare, artistă interpretă, profesoară de canto muzică pop, dirijoare, cu un palmares impresionant de premii şi trofee, aceasta a dedicat unul dintre cele mai frumoase

Andrei Alex Pârvu

momente artistice ale festivalului compozitoarei Camelia Dăscălescu, fosta sa profesoară de canto. Colajul alcătuit din mai multe

Beatrice Florea

şlagăre ale reputatei compozitoare, acum în vârstă de 92 de ani, a fost interpretat de membrii Corului de Copii "Sunetul Muzicii", coregrafia fiind semnată de Simona Deaconescu (textier Marian Stere, orchestrator Valentin Chelaru).

Iată palmaresul Festivalului "Mamaia Copiilor", ediția 2014:

Secțiunea Creație, adolescenți: premiul I, melodia "Ştiu", muzica Dan Dimitriu, versuri Carmen Aldea Vlad, interpretă Letiția Roman, premiul II, melodia "Noi", muzică, versuri, interpretă Teodora Gaitanovici, premiul III, melodia "Te iau cu mine şi pe lună", muzică, versuri, Viorela Filip, interpretă Miruna Popescu.

Secțiunea Creație, preşcolari: premiul I, melodia "Cabaretul poveştilor", muzica Sergiu Rudichi, versuri Marian Stere, interpretă Sabrina Aniculăesei, premiul II, melodia "Oița Pufy", muzica Cristian Alivej, versuri Viorela Filip, interpretă Maria Emilia Mihuț, premiul III, melodia "Pinocchio, nu-i frumos să minți!", muzica Monique Dinescu, versuri Viorela Filip, interpretă Maria Emilia Mihuț.

Secțiunea Creație, şcolari: premiul I, melodia "Cuvânt pentru mama", muzica: Nicolae Caragia, versuri: Daniela Doroftei, interpret: Mihail-Cosmin Andrian, premiul II, melodia "Florile", muzica Virgil Popescu, versuri George Popovici, interprete Denisa Snagoveanu, Teodora Popescu, Sorina Caramfil, premiul III, melodia "Inimă de stea", muzica Walter Dionisie, versuri: Ancuța Dionise, interpreta: Diandra Mihaela Bancu.

Secțiunea Interpretare (4 – 6 ani): premiul I: Elena Giulia Haidău, Iaşi, premiul II: Andrei Theodor Negrea, Mangalia, premiul III: Elena Antonia Bordeianu, Cornetu, Ilfov, (7 – 9 ani): premiul I: Alice Olivia Ghile, Zalău, premiul II: Teodora Ciorgoda, Bucureşti, premiul III: Ana Maria Doană, Craiova, (10 – 12 ani): premiul I: Maria Luana Prodea, Sibiu, premiul II: Corina Braniscan, Oradea, premiul III: Beatrice Florea, Iaşi, (13 – 15 ani): premiul I: Patrik Laszlo Buzaşi, Oradea, premiul II: Alexandra Mitu, Bucureşti, premiul III: Christina Vanessa Marzavan, Bucureşti.

Secțiunea "SHOW": premiul I: "Mi-ai intrat în cap", interpreți Ana-Maria-Daria Ivan şi Antonio Robert Lupu,premiul II: "Coşarul", interpretă: Karina Alexia Herea, premiul III: "Bună dimineața", interpretă Giada Giardinelli. Trofeul "TOMIS", acordat de Consiliul Județean Constanța a fost cucerit de show-ul "Staramon şi Edena" (grupul de solişti "Meda Music", Oradea, muzică, text, regie artistică Gabriel Băruță, coregrafie Lennon Cosma, profesor Meda Horjan). Au fost acordate şi premii speciale: Premiul Special In Memoriam "George Naghi" (Aldis Călăraşi): Maria Alexia Necula, Costeşti, Buzău, Maria Daria Catur, Iaşi, Angela Gheorghiu (Bucureşti), Patricia Câmpean, Cluj, Premii Speciale acordate de "Jurnalul de Călăraşi": Georgiana Răducanu, Ariana Raisa Dinu, Maria Sara Comişan din Bucureşti, Mihai Bratosin, Popeşti, Vrancea.

prof. Cristina Manoliu

Trofeul "AUREL MANOLACHE" la Secțiunea Interpretare a fost acordat lui Andrei Alex Pârvu din Piteşti.

Flash

M. ANTON

Single-ul “Sweet love” al trupei **GIPSY CASUAL** a luat naştere în studiourile Full Boss, iar creația aparține lui Marius Rozsdas (muzica), Jacques Yolo (text) şi Mihai Manu - liderul grupului (muzica). Videoclipul regizat de Florin Botea

Gipsy Casual

a fost filmat în Kemer, Antalya, locul în care Gipsy Casual a susținut un concert şi în care ritmurile tradiționale gipsy şi beaturile moderne s-au îmbinat perfect.

RUBY. Single-ul “Tu (inima şi sufletul) este prima colaborare a artistei cu casa de producție deMoga Music şi este compus de Marius Moga, Loredana Cavaşdan, Liviu Teodorescu, What’s UP, Ioachim “Achi” Petre, Robert Toma şi Ionuț “Yogi” Vasilache. După hitul “Stinge lumina”, cu o versiune în limba engleză, au urmat “Două suflete”, “De la distanță”, dar şi colaborările cu CRBL pentru “Toată țara” şi cu Pacha Man pentru piesa “Băiat de bani gata”.

ANLORA lansează **“Hard On You (A Paris)”, feat Dj Project.** Piesa beneficiază de o dublă lansare, atât în România, cât şi la nivel internațional, prin intermediul Sony Music. Compusă de Kazibo Music, este o piesă la care Alex Pelin, Ovidiu Baciu şi Gino Manzotti au lucrat până s-a ajuns la această formă, în care se combină perfect accentul franțuzesc cu limba engleză. Videoclipul de imagine este regizat de Bogdan Zaharescu, iar **ANLORA** aduce o notă exotică. Născută în Franța, Anlora şi-a petrecut copilăria în Anglia şi în Camerun. Intre muzică, dans şi cursuri de teatru, Anlora combină cariera muzicală cu studiile economice, la o universitate din Bucureşti. Pasiunea pentru muzică a moştenit-o de la bunica sa din România.

După hitul “Taxi”, **WHAT’S UP** colaborează cu Kio pentru single-ul “Miroase a vară”, compus de cei doi artişti, alături de Marius Moga, Mădălin Roşioru şi Cristian Iordache, o coproducție Cat Music şi deMoga Music. Pe lângă beat-ul urban cu accente slow, piesa e fuziunea între două timbre vocale inedite - cel al lui Kio, pe care l-am ascultat alături de Andreea Bănică în single-ul “Bumerang”, şi cel al lui What’s Up.

Proiectul **AKCENT** a renăscut în 2014 cu două hituri: “Boracay” şi “Kamelia”, amândouă aducându-i lui Adrian Sîna 25 de concerte internaționale în mai puțin de şase luni. In vara 2014, Akcent susține 15 show-uri în Europa, Asia şi Africa. Turneul “AROUND THE WORLD TOUR” promovează noul show Akcent şi noua formulă, noile melodii lansate de pe EP-ul cu acelaşi nume şi hiturile care au consacrat proiectul fondat de Adrian Sîna în 1998.

ANDA ADAM lansează single-ul “Poate fata”, compus şi produs în studiourile HaHaHa Production. Videoclipul, regizat de Florin Botea (Rival Film), reuşeşte să transmită exact imaginea cu care Anda şi-a sedus publicul - atitudinea efervescentă.

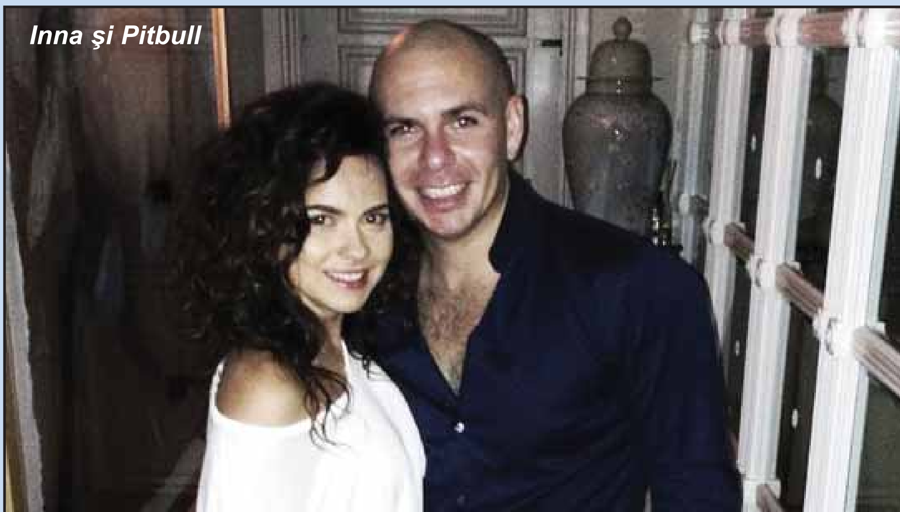
SIMONA NAE: “Am compus <Indian Summer> împreună băieții de la Rolla 7”. Povestea clipului, producție Sprint Music şi Cat Music creată de echipa de scenarişti & consultanți de coolhunting de la ANTZ, împreună cu regizorul Dan Petcan, este una care se concentrează pe şarmul şi feminitatea Simonei.

Un nou hit promite să se instaleze în topurile de specialitate. **DJ ACKYM**, pe numele său real Dorin Marian Achim, a lansat un nou single intitulat “Amadi”. Piesa este cântată de Andrada Popa, iar tema muzicală s-a bucurat de aportul lui Adrian Sîna (Akcent).

NICOLE CHERRY lansează un nou videoclip, pentru piesa “**Vara mea**”. Noul single este produs în colaborare cu **HaHaHa Production**, iar filmările clipului, în regia lui **Alex Ceauşu**, au avut loc la studiourile **MediaPro**. **Nicole** realizează în videoclip o coregrafie ingenioasă, creată de dansatorii săi, Little Aurica, AliB şi Ionuț Tănase, unul dintre câştigătorii emisiunii “Dansez pentru tine”.

ANDREI CHERMELEU, cunoscut din trupa Voxis şi de la Vocea României, revine cu o piesă - colaborare cu **Terry White,** *aka Doc* - **“Hear me out”** produsă în studioul lui Boier Bibescu. Piesa este una cu vibe de club şi are un videoclip regizat de Alex Ceauşu.

După succesul înregistrat de melodia “All The Things”, a venit rândul ca **INNA** şi **PITBULL** să colaboreze

Inna şi Pitbull

pentru o nouă piesă. **“Good Time”** este cel mai recent single care îi reuneşte pe cei doi artişti, fiind extras de pe albumul **“Soy LatINNA”.**

După piesa “Țara arde”, **CABRON** continuă linia de mesaje cu puternic caracter social în “Vocea ta”, o colaborare cu Voltaj. Piesa îndeamnă oamenii să aibă

curajul să se exprime şi să îşi facă vocea auzită, să iasă din mulțime şi să îşi schimbe viața. În regia lui Iulian Moga, clipul a fost filmat în diferite locuri din Bucureşti şi Buftea.

NAGUALE (Ovidiu Baciu) lansează un nou single, "**Epoca de bronz**", împreună cu: **Glance**, **Kaira**, **Tzip** şi **Alb Negru,** primul în limba română a lui **Naguale.**

După participări la numeroase concursuri muzicale, **ALEXANDRA CRĂESCU** lansează single-ul "Tu şi eu", compus de ea, un featuring cu Cristyz. Pe lângă studiile muzicale, Liceul de Artă "George Apostu" din Bacău şi Facultatea de Muzică "Spiru Haret" din Bucureşti, artista din Moineşti a ajuns în etape finale la Megastar şi Vocea României. In plus, a jucat la Teatrul Național de Operetă "Ion Dacian" în musicalul "Rebecca" de Sylvester Levay, şi în musicalul "Romeo şi Julieta", de Gérard Presgurvic.

ŞTEFAN STAN, câştigătorul primului sezon al emisiunii "Vocea României", lansează o nouă piesă, "Ne iubim". Cu un sound fresh, un mix pop-funky, acest nou single este compus şi produs de Gabriel Băruță şi Cristian Hip (Mosquito).

Ştefan Stan

SORE. După succesul înregistrat de single-ul "Dor să-ți fie dor", revine cu o nouă piesă, "Inima". Piesa a fost compusă de Sore, alături de Mihai Andrei şi Elena Moroşanu, iar versurile au fost scrise de Sore, Elena Moroşanu şi Diana-Alexandra Moraru. Noul single beneficiază de un videoclip spectaculos, regizat de Alex Fotea şi produs de ICLOUD9: patru zile de filmare - wakeboarding la Snagov, Mamaia, salt în tandem cu paraşuta, pe Aerodromul Clinceni.

JerryCo şi PROCONSUL lansează videoclipul piesei "Aşa trec anii", un single compus de Gabriel Huiban, JerryCo şi Bodo, solistul formației Proconsul. Surpriza single-ului sunt versurile unei strofe din poezia "Glossa", a lui Mihai Eminescu. Versurile acestuia se integrează perfect în atmosfera şi în mesajul piesei, iar fuziunea inedită dintre hip-hop şi rock este marcată de interpretarea inegalabilă a lui Bodo şi cea a lui JerryCo. Videoclipul "Aşa trec anii" este regizat de către OnX Media / GFS Production şi rememorează unele dintre cele mai frumoase etape din viața unui om, de la inocența copilăriei până la descoperirea iubirii adevărate. Dacă pe JerryCo l-am ascultat recent în feat-ul cu Alex Vasilache în single-ul "Campion" şi l-am văzut alături de Leonard Doroftei în videoclip, băieții de la Proconsul au lansat în urmă cu câteva luni single-ul şi videoclipul "Eşti fata pentru care cânt".

INNA şi PITBULL - după succesul înregistrat de melodia "All The Things", colaborează la o nouă piesă. "Good Time" este cel mai recent single care îi reuneşte pe cei doi artişti, fiind extras de pe albumul "Soy LatINNA". Piesa a fost lansată pe platforma iTunes. De anul acesta, Inna este unul dintre numele Atlantic Records, casa de discuri celebră care promovează artişti din toate zonele muzicale.

LORA a fost desemnată de revista de lifestyle FHM a treia cea mai sexy femeie din lume. Mai mult decât atât, cântăreața a ieşit pe locul 2 în topul celor mai frumoase femei din România. După Lora, în top s-au clasat vedete internaționale precum Beyoncé sau Shakira!!

ALEXANDRA STAN a lansat un nou videoclip, "Dance", plin de culoare, stil clubbin', o explozie de energie, regizat de Khaled Mokhtar. Filmările noului videoclip au fost realizate timp de trei zile, în trei locații din Bucureşti, iar coregrafia este semnată de Emil Rengle. "Dance" este cel de-al treilea videoclip pe care Alexandra îl prezintă publicului în acest an. Piesa "Dance" a fost compusă de Alexandra Stan împreună cu Alexandru Cotoi, Erik Lidbom, Mika Moupondo, LeeAnna James şi Cosmin Băsăşteanu, iar producția a fost realizată de Al. Cotoi (Fonogram Studios) şi E. Lidbom. Single-ul "Dance" a fost lansat mai întâi în Japonia.

ELISZABETA - După câțiva ani de nu-jazz grooves, solista trupei Cuantune a decis să dea o notă mult mai personală carierei sale muzicale. Este vorba de un proiect solo, omofon cu numele artistei, care a luat naştere din dorința acesteia de a explora şi alte ipostaze muzicale. "Eliszabeta este un hiat artistic, iar Cuantune va funcționa ca şi până acum" a ținut să precizeze solista. Piesa "Hypnotized" virează spre dub sau chillstep, dar are şi rădăcini electronice şi urme de inspirație trap. Linia vocii este presărată cu overtone-uri orientale, care dau orchestrației un aer de mister.

Eliszabeta

A fost odată Mamaia...

Octavian URSULESCU

Management catastrofal

Nu ştiam că nici anul acesta nu va avea loc Festivalul de la Mamaia, dar era de aşteptat şi evident este începutul sfârşitului... Cauza este, fără discuție, managementul defectuos, în ultimii ani de festival ocupându-se persoane fără cunoştințe şi experiență pe tărâmul muzicii uşoare şi mai ales fără dragoste de acest gen muzical. Decăderea a început din 1998, când el a fost încredințat unui promotor privat care a atentat la însuşi specificul manifestării – muzică uşoară românească, tradițională, cu concursuri de Creație şi de Interpretare – introducând competiții "dance", o întrecere între case de producție sau alta aberantă între şlagărele din anul precedent. De ce "aberantă"? Pentru că între timp piesele primiseră girul publicului, era anormal şi artificial ca un juriu să le ierarhizeze! Aşa s-a ajuns la situația hilară în care o melodie clasată mai prost la Mamaia în anul precedent s-o devanseze pe alta câştigătoare, juriul recunoscându-şi practic propria lipsă de fler! Ca să nu mai vorbim că în anii din urmă fusese introdusă o nelalocul ei seară... rock. Mamaia a fost, în zilele sale bune, un Sanremo autohton, rockul are, ca şi dance-ul sau hip-hop-ul, publicul lui, talmeş-balmeş-ul acesta îndepărtând publicul fidel al muzicii uşoare. Mamaia devenise o struțo-cămilă fără nici o identitate, definitoriu fiind faptul că se acorda aici un premiu "Teo Peter" (o caldă amintire pentru prietenul meu dispărut, dar o asemenea distincție se cuvine acordată la un festival rock, care eventual să poarte numele regretatului artist) şi nici unul care să poarte numele corifeilor muzicii uşoare, care au scris istorie aici începând din 1963... În clipa când festivalul a încăput pe mâna unor veleitari, nemaifiind implicată Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor, care A ÎNFIINȚAT festivalul în 1963, a început moartea lentă a acestui simbol. În plus, Festivalul de la Mamaia nu mai era transmis de ani buni de TVR (lucru anormal, în treacăt fie zis) şi nici de un alt post TV important, cu audiență. Eurovision-ul în schimb are o altă expunere, e vorba şi de imaginea internațională a României şi în plus probabil cei de la TVR au ştiut la ce uşi să bată la Guvern, în timp ce "producătorii" (termen nepotrivit, producătorul investeşte bani, nu cere!) festivalului de la Mamaia au depus anul trecut, după cum am citit, un proiect neconvingător şi tardiv la... Ministerul Turismului. Iar cu numai 2 săptămâni înainte de startul preconizat organizatorii anunțau cu emfază că manifestarea va avea loc, deşi nici o vedetă nu fusese contactată! Sună oare asta a profesionalism? Pierderea este imensă şi ne vom da seama de asta peste câțiva ani... De fapt, de la sfârşitul anilor '90, de când a început degradarea sa, concursul n-a mai lansat nici o voce importantă. Vă pot înşira rapid câteva nume de laureați doar din 1983 încoace,

Cornel Fugaru, Monica Anghel

Mădălina Manole, Daniel Iordăchioae

când festivalul s-a reluat, după o întrerupere de 7 ani: Marina Florea, Loredana Groza, Laura Stoica, Alina Mavrodin, Cătălin Crişan, Daniel Iordăchioae, Carmen Trandafir, Adrian Enache, Aurelian Temişan, Gabriel Dorobanțu, Gina Pătraşcu, Oana Sârbu, Monica Anghel, Silvia Dumitrescu şi cu siguranță am uitat o groază de interpreți de valoare, vedete şi astăzi, după ani de zile. Vă propun un joc, Dvs. şi cititorilor: numiți nu premiații, ci doar deținătorii Trofeului la ultimele ediții, când s-a câştigat nu o diplomă, ca pe vremuri, ci un automobil, atribuit nu de juriu, ci de... consilierii județeni de la Constanța!!

Grupul vocal Forte (a doua din dreapta, Nicola)

Finalişti din 1989. Între ei: A. Enache, A. Temişan, A. Cibian, M. Dragomir

Puțină istorie

Vorbeam de acea întrerupere. Între 1976 şi 1983 festivalul nu s-a mai ținut, în urma unor atacuri violente în "Flacăra" lui Adrian Păunescu, poetul fiind adeptul muzicii folk, botezate "muzică tânără" (de parcă la Mamaia concurau pensionari!). Reluarea i s-a datorat în exclusivitate unui om extraordinar, secretarul de stat în Ministerul culturii (Consiliul culturii şi educației socialiste, cum se numea), Ladislau Hegheduş, un maghiar care a făcut pentru muzica românească mai mult decât oricine altcineva. Acesta a pregătit terenul câțiva ani printr-un mare festival la Polivalenta bucu-reşteană, "Melodii", după care a reuşit să "strecoare" din nou manifestarea pe agenda culturală națională. Toate cele 13 ediții prezentate de mine reprezintă o amintire minunată, poate însă un loc aparte merită tocmai acea ediție din 1983, când am debutat acolo. Apoi cea din 1990, cea dintâi în care nu au mai fost nici un fel de restricții, sau cea din 1997, când am avut-o parteneră de prezentare pe Monica Anghel,

Cornelia Vorvoreanu, Aurel Moga

acestea două realizate de regretatul meu prieten şi colaborator Titus Munteanu. După ediția 1990, reputatul critic muzical italian de la “Corriere della sera”, Mario Luzzato Fegiz, a scris despre festival că este “un Sanremo la Marea Neagră” şi că eu aş fi “un Pippo Baudo român”...

Gabriel Dorobanțu, Angela Similea

Teatrul de vară

De Teatrul de vară din Mamaia mă leagă amintiri ocazionate nu numai de postura de prezentator al festivalului, pentru că au fost multe ediții când m-am aflat în sală ca jurnalist. Dar am prezentat pe scena sa zeci şi zeci de spectacole, inclusiv în turneele estivale. Erau cabine puține, la demisol, o înghesuială de nedescris, iar eu aveam privilegiul de a mă folosi de camera administratorului, pentru că-mi aduceam costume (toate personale, organizatorii nu mi-au dat nici măcar un papion vreodată!) pentru toate serile de festival. După o încercare nefericită de a fi acoperit cu o prelată, nu s-a mai investit nimic, a fost lăsat să se degradeze, sub ploi şi zăpezi, pentru ca, în ultima vreme, festivalul DE LA MAMAIA să aibă loc... LA CONSTANȚA, la Grădina Soveja! Inaugurat în 1963, odată cu prima ediție a festivalului, Teatrul ar fi sărbătorit anul trecut 50 de ani (deci nu ediția a 50-a a festivalului, dacă s-ar fi ținut, cum greşit s-a scris), iar acum citesc în presa constănțeană că se intenționează demolarea sa de către Consiliul județean! Când era aşa de simplu să fie întreținut... Cum ar fi ca Primăria din Sanremo să anunțe că Teatrul Ariston va fi demolat? Italienii ar ieşi în stradă, la noi pun pariu că nu veți vedea nici un compozitor, textier, instrumentist sau cântăreț cu o pancartă...

Teatrul de vară din Mamaia va fi în curând istorie...

Amintiri, amintiri…

Legat de Angela Similea este episodul cu trandafirul: cânta “Să mori de dragoste rănită” de Marcel Dragomir, versuri Aurel Storin, şi un admirator i-a aruncat un trandafir din sală, acesta aterizând în... decolteu! Incredibil, probabil era un campion la darts!

Cum înainte de 1989 nu se permitea spectatorilor să urce cu flori pe scenă (lucru firesc, se filma), aceştia le aruncau din public. După una din interpretările sale magistrale, Corina Chiriac s-a trezit cu o scenă plină de flori şi, tacticoasă, s-a apucat să le strângă. Cum festivalul se transmitea în direct la radio (filmarea se difuza după câteva zile), trebuia să umplu cumva tăcerea şi m-am trezit zicând, în acei ani când militarii, studenții şi elevii erau scoşi la câmp toamna: “Corina Chiriac la strânsul recoltei!”. Ce mi-a fost dat să aud după aceea din partea directorului de la TVR, cu care aveam de altfel relații amicale: “Mă nenoroceşti, Tavi, mă dau ăştia afară, am 2 copii şi 7000 de lei pe lună!”. Atunci am aflat ce salariu avea... Mie ce să-mi facă, de unde să mă de afară? Nu eram angajat la TVR sau Radio, iar afară din țară aş fi vrut eu, căci nu aveam viză pentru Occident! În fine, la una din ediții am petrecut o noapte albă, pregătit să fiu luat la întrebări, deşi nu aveam nici o vină: cum spuneam, înregistrarea festivalului se transmitea prin relee la TVR, la Bucureşti. Într-una din seri o fi fost o interferență, pentru că am aflat, înspăimântat, că pentru câteva zeci de secunde am apărut în chip de...

Ceauşescu: se transmitea de la Neptun unul din discursurile sale şi la un moment dat... am fost eu în locul lui, jovial, pe scena de la Mamaia!! N-am dormit nici unul din noi în noaptea aceea, din fericire interferenţa nu se produsese decât în Dobrogea, iar la Partid mai erau şi oameni cu scaun la cap, care au muşamalizat totul.

Dacă vă spun că Ladislau Hegheduş nu mi-a cerut nici o dată să-i spun ce zic pe scenă, mă credeţi? Atât ţinea să-mi reamintească: în introducere să nu uit să precizez că festivalul "este inclus în marea manifestare naţională "Cântarea României"", oricum nu aveam un text scris. Citesc şi aud multe exagerări astăzi: nu erau restricţii, decât acelea ce ţineau de conduita acelor ani, nimeni nu măsura lungimea fustei

Cornel Fugaru, Corina Chiriac

Gabriel Cotabiţă, Adrian Daminescu

(Loredana a avut la debut o rochiţă destul de mini) sau adâncimea decolteului, dar aşa ceva nu exista atunci nici la manechine, priviţi revistele de modă ale epocii. O dată, îmi amintesc amuzat, a fost un duet feminin simpatic. Fete tinere, vară, rochiţe uşoare, cele două nu şi-au pus sutiene, iar în timp ce coborau treptele sau păşeau pe scenă busturile lor, jucăuşe, atrăgeau toate privirile! Foc şi pară după concert, Hegheduş l-a chemat pe regizorul Biţu Fălticineanu şi i-a pus în vedere, mai în glumă, mai în serios, să nu se mai întîmple. Trebuia să-l vedeţi pe regretatul regizor de la Teatrul de revistă "C. Tănase", începând din seara următoare, cum "verifica" extrem de conştiincios (plăcută sarcină) dacă solistele au sutien!

Respect şi promovare

Notaţi un aspect, care după 1990 a dispărut (iar acum, la finala Eurovision de la Braşov, am înţeles că interpreţii au ajuns să-şi plătească cazarea şi transportul!): în funcţie de apariţii, fiecărui interpret i se plătea suma legală; dacă avea mai multe piese sau dacă intra şi în gală, normal că pleca acasă cu o sumă mai frumuşică. Erau şi premii în bani, nu exorbitante, mai importantă era atunci gloria, care te propulsa imediat în prim-plan, urmau concerte, turnee, apariţii TV. Şi s-a mai făcut ceva în câţiva ani, în beneficiul teatrului "Fantasio" din Constanţa: turneele pe litoral "Avanpremieră Mamaia", unde participau, plătiţi, şi tinerii concurenţi. Aşa am putut vedea reacţia publicului, înainte de a fi premiaţi în concurs, la evoluţia unor Cătălin Crişan sau Daniel Iordăchioae, cu un succes formidabil, deşi în acel moment erau practic necunoscuţi. Iar într-un an s-a făcut chiar un turneu prin ţară cu laureaţii festivalului, ca să nu mai vorbesc de turneele iniţiate de compozitorul şi dirijorul Dumitru Lupu la Teatrul "Al. Davila" din Piteşti, intitulate "De la Mamaia la... Piteşti", cu Gabriel Dorobanţu, Viorela Filip, Cătălin Crişan, Ileana Şipoteanu, Daniel Iordăchioae şi mulţi alţii.

Cristian Faur
în urmă cu 25 de ani,
concurent la "Interpretare"

Tinere soliste

Gabi MATEI

LORA lansează un videoclip pentru piesa "**Dragă**". Versurile noului single au fost scrise de **Lora**, iar muzica este semnată de artistă şi de **Cătălin Fântâneanu** (**Solo**). Producţia a fost realizată de echipa Rebel Studio, care s-a ocupat şi de '**Puişor'**. Filmările videoclipului, în regia lui **Michael Adrian Mircea**, au avut loc în clubul bucureştean **Vintage**, din Centrul Vechi, cu peste 50 de dansatori profesionişti şi fani, selectaţi de pe Facebook. Clipul spune povestea unei chelneriţe (**Lora**), care este îndrăgostită de un tânăr atrăgător. După lansarea noului său videoclip, **Lora** are o nouă surpriză pentru fanii săi: artista debutează pe marile ecrane şi dă viaţă unui personaj de animaţie, devenind Dorothy, în "**Legendele din Oz: Întoarcerea lui Dorothy".** Personajul Dorothy din film este o fată modernă, iar **Lora** este cea care îi dă glas şi îi conferă inocenţă şi sinceritate. In versiunea originală, Dorothy este interpretată de Lea Michele.

Lora

NEYLINI. După piesa "**Te iubesc**", Neylini continuă seria declaraţiilor de dragoste cu ajutorul unui nou single, "**Anotimpuri**". Piesa, lansată de MediaPro Music, este perfectă pentru sezonul cald, anotimpul în care se înfiripă cele mai multe idile. Muzica şi versurile noului single sunt semnate de Sandor Biro, Cristian Mihai Dumitrescu şi Andrei Ropcea. "Anotimpuri' este continuarea piesei 'Te iubesc'.

MINOLA. Chiar dacă Pops s-a destrămat, cele patru foste membre sunt încă prietene foarte bune. Astfel, **Diana**, **Tina** şi **Aylin** i-au făcut o surpriză **Minolei.** Cele trei artiste s-au filmat cântând refrenul primului single solo al Minolei, "**Fly, fly, fly**". Single-ul este compus de **Minola**, alături de echipa Tommo Production. "**Fly, fly, fly**" beneficiază de un sound inedit, perfect pentru timbrul vocal special al tinerei artiste, dar şi de un video art fresh şi colorat, realizat de o echipă creativă: Codrin Roibu - Artwork & Concept art, Iankoo Moraru – foto - video şi Ironic - producţie video.

FRANCESCA. După ce a încheiat cu succes sesiunea de examene din primul an de facultate, tânăra artistă va pleca într-o vacanţă în Spania. Francesca a lansat al doilea single din carieră, "**Just wanna**". Piesa, compusă de **David Deejay**, beneficiază şi de un videoclip, în regia lui **Florin Botea**.

GIULIA lansează clipul piesei "Jocuri deocheate". Single-ul este produs în studiourile HaHaHa Production.

Giulia

Videoclipul piesei a fost filmat la Ambasador Play, iar de imagine s-au ocupat Ciprian Strugariu şi Vlad Huidu. Giulia a debutat în muzică la vârsta de şase ani, iar notorietatea a venit odată cu formarea trupei Candy. Din 2004, artista a ales să urmeze cariera solo, lansând un prim album, intitulat „Giulia".

ALINA EREMIA. Noul său single, "**Cum se face**", este pe primul loc în topul audiţiilor pe **Deezer**, pagina de internet numărul 1 pentru ascultarea de muzică la cerere. Mai mult decât atât, la doar două săptămâni de la lansare, videoclipul piesei avea peste 2 milioane de vizualizări pe YouTube. Piesa "**Cum se face**", compusă de Mihai Boldea, pe versurile lui Claudiu Polk, are un clip regizat de **iRonic,** cu o coregrafie spectaculoasă a lui Bogdan Boanţă.

AYLIN CADÎR. Cântăreaţa română de origine turcă a participat la una dintre cele mai urmărite emisiuni din Turcia, prezentată de Mesut Yar, apreciat om de televiziune, "Burada Laf Cok", difuzată pe postul de televiziune CNN. In cadrul emisiunii, artista a cântat live, alături de band-ul **The Lucky Charms**, cel mai nou single al său "**Half of me**", o reinterpretare a piesei "Fericirea are chipul tău" şi o piesă din folclorul turcesc, „Mecnunum Leylami Gordum". Totodată, **Aylin** a vorbit despre activitatea profesională, atât muzicală cât şi actoricească. Ea promovează stilul muzical pop-jazz, deschizând prin intermediul albumului său de debut – "Cloud" - porţile dintre mainstream şi underground. Totodată, începând cu anul 2008, **Aylin** este activă şi ca actriţă profesionistă, jucând de-a lungul timpului în producţii de televiziune, filme de scurt şi lung-metraj şi piese de teatru.

Aylin Cadîr

Peste hotare

Paris

Festivalul de artă, cultură şi teologie DIN DRAGOSTE PENTRU FRUMOS, organizat de Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale şi Meridionale la Paris şi în împrejurimile sale, în colaborare cu Ambasada României la Paris, Institutul Cultural Român şi Casa Românească Europeană – „Elena Văcărescu". Se află la cea de-a 4-a ediție şi a durat patru zile. Din programul bogat am desprins câteva repere: Masă rotundă: *«Secolul XXI va fi spiritual sau nu va fi»,* Expoziție de fotografie: Eroii nimănui, Seară de teatru: Contraste. Dana CAVALERU şi Richard BOVNOCZKI, membri ai companiei Passepartout Dan Puric, Lansare de carte: Ioan TALOŞ - *Omul şi leul,* Conferință: *Martirul şi poetul - Constantin Brâncoveanu oglindit în*

Mona Mihaela Trifu

imnografia lui Ioan Alexandru (este Anul comemorativ al Sfinților Martiri Brâncoveni), expoziție colectivă – pictură, grafică, sculptură, instalație video. Concepție: Alexandra MARINESCU, proiecții de film, Serbare câmpenească cu bucătărie tradițională românească, Târg cu vânzare de artă etnografică, Expoziție de traiste.

Pe plan muzical semnalăm: concert de muzică clasică - D. Claude DELANGLE (saxofon), Odile DELANGLE, Charlotte COULAUD şi Dana CIOCÂRLIE (pian), corul Catedralei Mitropolitane Sfinții Arhangheli, Cântări religioase şi tradiționale de la sat : Bucovina şi Țara Oaşului

Bruxelles

Asociația Ro Art din Belgia (preşedinte - Mihaela Trifu) a devenit

Mircea Vintilă

foarte activă în domeniul organizării unor spectacole şi turnee cu artişti români. De pildă, la Théâtre Molière a organizat un concert MIRCEA VINTILĂ & Jul Baldovin intitulat "Best of MIRCEA VINTILĂ" - European Tour 2013. Să nu uităm nici de spectacolul anterior, oferit angajaților Comisiei Europene şi ai Eurocontrol la sala "La Rotonde", partener principal Radio-ProDiaspora. În program: **Saveta Bogdan** - muzică populară, **Marian Filip** (Oradea) - muzică country, însoțit de două colaboratoare - **Anastasia** - pop-retro, **Navi** - muzică pop, cantautorul promovându-şi albumul „Lampa lui Aladin".

Mai trebuie amintit că melodiile "Baby, when I see your smile" şi " You and me" compuse de Dumi Dumitrache, textieră şi interpretă Mona Mihaela Trifu, s-au clasat în Top Music Web pentru țările francofone: Franța, Belgia, Canada. Au fost singurii care au intrat cu două melodii, din 314 candidați. Datorită clasării bune, Kiminvati Music Production a preluat piesele pentru compilația "Découverte". Discul "Baby, when I see your smile" va fi lansat şi în România.

India

Formația **byron** a participat, cu sprijin logistic de la ICR, la ediția din 2014 a festivalului cultural **Saarang** din **Chennai**, India. Concertul lor a avut loc în cadrul **World Fest** – un eveniment multicultural la care au luat parte artişti din şase țări (Germania, Irlanda, Franța, Spania, Singapore şi Indonezia). **Saarang** este festivalul cultural organizat anual în statul Tamil Nadu, de către Indian Institute of Technology Madras. Pe lângă World Fest, publicul s-a bucurat

byron

de o seară de muzică electronică, seara Rockshow- unde au fost pe scenă şi colegii români de la Grimus, o noapte de muzică clasică, una de coregrafie (dans şi balet), alta de muzică indiană tradițională şi un party de muzică electro.

Pagină de **Gabi MATEI**

Vocea de aur a Brăilei

Simina DUICU

La ediția 2014 a Festivalului internațional de muzică ușoară "George Grigoriu" de la Brăila cel mai râvnit premiu a fost cel acordat de Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România. Prestigioasa distincție a revenit unei frumoase reprezentante a gazdelor, **LAURA STOIAN**, care a făcut ca brăilenii, pentru prima oară după mulți ani, să stea cu fruntea sus în palmaresul final. Cum prin grija preşedintelui C. J. Brăila, Gheorghe Bunea Stancu, totul este transparent la acest festival, am consultat punctajele finale acordate de juriu şi considerăm că, prin prisma evoluției impecabile, solista merita note mai mari; dar, aşa cum am arătat în cronica noastră, 3 dintre membrii străini din juriu (Italia, Bulgaria, Republica Moldova) nu au fost la înălțimea celorlalți ca nivel profesional, autointitulându-se "producători", dar fiind mai degrabă impresari, ceea ce explică multe... Laura Stoian a fost recompensată cu acest premiu (înmânat pe scenă de Cristian Faur) deoarece a dovedit că poate aborda cu lejeritate atât melodiile ample, de linie, dramatice ("De-ai fi tu salcie" de Horia Moculescu, lansată de Mihaela Mihai), cât şi cele ritmate, sprințare ("Fetele cu ochi albaştri" de George Grigoriu, şlagăr la fel de vechi lansat de Marina Voica). Aşadar, o tânără de 22 de ani a tălmăcit cu ştiință a cântului două piese compuse cu mult înainte ca ea să se nască!

Solista s-a apropiat de muzică în oraşul său natal, fiind absolventă a Liceului de artă "Hariclea Darclée" şi a Şcolii de arte "Vespasian Lungu" (clasa prof. Adriana Toma), la ambele cu specializarea canto muzică uşoară. În prezent Laura Stoian este studentă la Bucureşti şi ia lecții de canto cu Ozana Barabancea, pentru că, aşa cum vom vedea, cântă bine şi jazz. În palmaresul ei întâlnim distincții dobândite la competiții desfăşurate la Bârlad, Brăila, Focşani, Galați, precum şi cucerirea Marelui Premiu la Campionatul național de karaoke (uite că am aflat că există şi aşa ceva!). De asemenea, în 2012 a făcut backing vocal pentru Leticia, piesa "We Are One" ajungând până în semifinală. A apărut în multe emisiuni de televiziune, între care "Răi, da buni" (Antena Stars) sau "Jula şi prietenii" (TV Galați). Interesant este că mama sa i-a ales prenumele după acela al artistelor care apoi au devenit şi preferatele ei şi anume Laura Stoica (din repertoriul căreia cântă în mod curent "Mai frumoasă") şi Laura Pausini ("Tra te e il mare"). În repertoriul ei figurează şi alte melodii româneşti lansate de soliste pe care le admiră în mod deosebit: Laura Stoica ("Mereu mă ridic"), Nico ("Şi dacă viața mea"), Luminița Anghel ("Mi-e frică"), Monica Anghel ("Vino, vino"), Narcisa Suciu ("Poate eu, poate tu"), compozitorii ei preferați fiind Horia Moculescu, Marius Țeicu, Viorel Gavrilă, Mihai Pocorschi. Dar, aşa cum a dovedit-o şi pe scena festivalului "George Grigoriu" de la Brăila, Laura Stoian abordează cu lejeritate diverse tipuri de muzică şi stiluri, repertoriul ei fiind

un adevărat cocktail de genuri muzicale destinate tuturor gusturilor: jazz clasic ("Summertime", "Something s Got A Hold On Me", "At Last"), pop-dance ("Love On Top", "We Found Love"), dar şi musical şi evergreen, interpretând cu aceeaşi lejeritate titluri cum ar fi "Cabaret", "Ain't No Other Man", "Hey Big Spender", "Tough Lover". Într-o listă a interpretelor sale preferate pe primele locuri se situează Ella Fitzgerald, Etta James, Liza Minnelli, Shirley Bassey, Beyonce, Christina Aguilera, ceea ce trădează mult bun gust. Într-o vreme când suntem agresați în mass-media de vulgaritate şi amatorism cras, e o adevărată bucurie să descoperim o tânără cântăreață evidențiind nu doar calități vocale şi scenice, ci şi modestie, rafinament, alegere inspirată a repertoriului. Hotărât lucru, Premiul UCMR este pe mâini bune!

REVISTĂ LUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA COMPOZITORLOR ŞI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA

ACTUALITATEA MUZICALĂ

Redactori:
Mihai COSMA
Octavian URSULESCU
Editorialist: Liviu DĂNCEANU
Şef de producție: Costin ASLAM

Semnează în acest număr:
Loredana BALTAZAR, Al. I. BĂDULESCU, Cornelia BRONZETTI, Corina BURA, Lavinia COMAN, Grigore CONSTANTINESCU, Oana GEORGESCU, Florian LUNGU, Marin MARIAN, Carmen MANEA, Doina MOGA, Elena Agapia ROTĂRESCU, Mircea ŞTEFĂNESCU, Florin-Silviu URSULESCU

www.ucmr.org.ro

Adresa redacției: Bucureşti, Calea Victoriei 141, sect.1, 010071, România. **Tel./Fax:** +40-21-312.98.67
E-mail: em@edituramuzicala.ro, editura@unmb.ro
TIPOGRAFIA - ERICOM PRINT SRL
TEL: 021-410.64.88 ISSN: 1220-742x